

[22nd November 1963]

(4) THE MADRAS IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT CONTRIBUTION)
AMENDMENT BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 19 OF 1963)
AS AMENDED BY THE SELECT COMMITTEE.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move that—

“ the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 19 of 1963) as amended by the Select Committee, be taken into consideration.”

I may recall that earlier while introducing the Bill and moving the motion for referring it to a Select Committee, I pointed out that the preliminary work involved in determining the betterment contribution in accordance with the principle and procedure laid down in the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Act, 1955 and the Rules made thereunder was considerable and complicated with the result that it was found not possible to finalise the fixation of betterment contribution even in respect of a single work in the State. It was also stated that it was for this reason that Government brought forward the Amendment Bill which seeks to revise and simplify the procedure for determining the betterment contribution. The salient features of the Bill as introduced were also mentioned. I do not therefore, consider it necessary now to cover once again what has been already stated earlier. I shall now confine myself to the important changes in the Bill made by the Select Committee.

The Select Committee scrutinised the Bill clause-by-clause. The Committee felt that the provisions contained in the Bill did not make it clear that the levy of betterment contribution would be made only if an irrigation or drainage work was improved and that no betterment contribution would be levied if an irrigation or drainage work was merely repaired or restored to its proper condition. Item (iii) in clause 2 of the Bill, which defines the term “ improved old ayacut ”, has been suitably amplified and a proviso to Explanation I has also been added. It has been made clear that the ayacut of an irrigation or drainage work which has been merely repaired or restored to its original condition will not be treated as “ improved old ayacut ” and consequently no betterment contribution is leviable in respect of the lands in that ayacut, whatever be the cost of repair or restoration.

Section 3 of the Principal Act empowers the Government to levy betterment contribution in respect of works executed on or after 1st January 1947. In order to retain this power, item (v) in clause 2 of the Bill, which defines the term “ notified work ”, has been suitably amplified.

According to the provisions contained in sub-section (1) of new section 3, in clause 3 of the Bill, a “ new ayacut ” in a notified work may be classified into one or more of the following zones :—

- (i) wet zone ;
- (ii) intermediary zone; and
- (iii) irrigated dry zone.

22nd November 1963] [Sri V. Ramaiah]

The lands to be included in each of these three zones are specified in sub-sections (2), (3) and (4) respectively of new section 3. It was observed that sub-sections (2) and (3) relating to wet zone and intermediary zone, respectively refer to one wet crop in a fasli year and that similarly sub-sections (3) and (4) relating to intermediary zone and irrigated dry zone, respectively refer to one irrigated dry crop in a fasli year. To make it clear that the land which falls under intermediary zone should not fall under a wet zone or on irrigated dry zone, sub-sections (3) and (4) have been suitably revised.

New Sections 4-A and 4-B, in clause 3 of the Bill as introduced earlier provided that no betterment contribution should be levied on lands in the new ayacut under a notified work, the cost of which did not exceed Rs. 25,000 and on lands in the *improved old ayacut* under a notified work the cost of which did not exceed Rs. 50,000. It was suggested in the Select Committee that these monetary limits could be increased. Accordingly, the monetary limits in both the cases have been raised to one lakh of rupees. Amended new sections 4-A and 4-B (1) have been suggested for the purpose. No irrigation or drainage work will now be liable for the levy of betterment contribution if the cost of the work does not exceed Rs. 1 lakh.

New section 4-B in clause 3 of the Bill deals with the levy of betterment contribution on lands in the improved old ayacut. According to sub-section (2), the levy is based on the net expenditure on the notified work, which is ascertained by deducting from the gross expenditure on such work twenty times the annual increase in revenue from all the lands comprised in the improved old ayacut. The net expenditure is apportioned on all the lands comprised in the improved old ayacut. And according to sub-section (3), the betterment contribution will be one-third of the net expenditure per acre, subject to a maximum of Rs. 50 per acre. A point was considered, whether for arriving at the annual increase in revenue, the increase in revenue from the improved old ayacut alone should be taken into account as provided in the Bill or whether the increase in revenue from the new ayacut also should be taken into account. It was felt that the annual increase in revenue referred to in sub-section (2), should take into account the increase in revenue from the new ayacut also and that the whole increase, taking into account both the improved old and new ayacuts should be multiplied twenty times for the purpose of deducting the amount from the gross expenditure to arrive at the net expenditure. Sub-section (2) of new section 4-B has been suitably amplified for the purpose.

Two new Explanations have also been added to sub-section (2) of new section 4-B, defining the expression "annual increase in revenue.". In Explanation I, it has been made clear that the annual increase in revenue includes the additional assessment or additional water-cess under the Madras Additional Assessment and

[Sri V. Ramaiah] [22nd November 1963]

Additional Water Cess Act, 1963. In Explanation II, the principle for determining the annual increase in revenue in the case of estates abolished under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, inam estate abolished under the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, minor inams abolished under the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, and leasehold villages abolished under the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, has been prescribed. Two provisos have also been added to Explanation II to make it clear that the land revenue referred to in clauses (i) to (iv) of the Explanation is less than the rate of ryotwari assessment referred to in those clauses and has been determined before the execution of the notified work and that the notified work itself was executed after the abolition of the estate, inam estate, minor inam or a leasehold village as the case may be, and before effecting the ryotwari settlement. The amendment to section 7 (1) of the Principal Act, proposed in clause 5 of the Bill, provides for the payment of betterment contribution in annual instalments. The annual instalment per acre will be Rs. 10 or one-twentieth of the total amount of contribution payable by a landholder, whichever is higher. It was pointed out that small landholders would find it difficult to pay Rs. 10 along with the usual kist. It was therefore, suggested that provision might be made for the payment of Rs. 5 as the annual instalment of betterment contribution retaining at the same time, the total period of payment of the entire contribution as not exceeding twenty years. The clause has been suitably amended. The annual instalment of betterment contribution payable by a landholder will be five rupees or one-twentieth of the total amount of contribution payable by him, whichever is higher.

New section 16 in clause 10 of the Bill, provides that the works already notified under rule 7 of the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Rules, 1956, shall be deemed to be notified works for the purposes of the Principal Act as proposed to be amended. This section has been slightly amplified to make it clear that the retrospective operations of the provisions contained in the Bill to work already notified is not affected by sub-clause (2) of clause 1 of the Bill, which states that the Amendment Act shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

The schedule to the Bill specifies the rates of betterment contribution payable by landholders of lands in a new avacut. The wording of the proviso to the Schedule has been changed to make it clear that the additional contribution at the rate of Rs. 50 per acre is payable only by landholders of lands which were unirrigated before the execution of the notified work and which are assured with the supply of water for two wet crops as a result of the execution of the notified work.

22nd November 1963] [Sri V. Ramaiah]

Some of the Members of the Committee have given minutes of dissent. They have stated that in principle, the levy of betterment contribution is not justified. The levy of betterment contribution in respect of lands which are benefited by the construction expansion or alteration by the Government of any irrigation or drainage work has already been accepted in principle by the House when the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Act, 1955, was enacted. Therefore, the point raised by the dissenting Members does not arise at this stage.

It has also been pointed out in the minutes that no distinction has been made in the Bill between the works executed in a perennial river system and the works executed in other rain-fed areas. The levy of betterment contribution under the provisions contained in the Bill is dependent on—

(a) whether the lands are benefited by the execution of the notified work within the meaning of sub-clause (5-A) in item (iv) of clause 2 of the Bill; and

(b) whether the lands are significantly benefited by the execution of the notified work within the meaning of sub-clause (3-A) in item (iii) of clause 2 of the Bill. There is, therefore, no discrimination or injustice in regard to the levy of betterment contribution under the provisions contained in the Bill.

Another point which has been raised in this connection, is that the revenue from the lands under works executed in a perennial river system will always be higher than the revenue from the lands under works executed in other areas and consequently the net expenditure calculated under new section 4-B (2) will be less in the case of the former and more in the case of the latter and that the basis adopted "will not render justice to all". New section 4-B (2) provides for ascertaining the net expenditure by deducting from the gross expenditure on a notified work, twenty times the annual increase in revenue from the lands in the improved old ayacut and in the new ayacut. This in principle, is equivalent to adopting a criterion that if the annual increase in revenue is 5 per cent or more, there would be no betterment levy on the lands comprised in the improved old ayacut. There is no injustice involved in this principle. The basis is thus very fair.

The hon. Members have suggested in the dissenting minutes that in ex-zamin areas, the levy of betterment contribution may be limited to works executed only after 1st January 1963. According to the provisions in the Bill as amended by the Select Committee, there will be no levy of betterment contribution if any existing irrigation or drainage work has been merely repaired or restored to its original state. When it is a question of improvement, it is reasonable that the lands benefited should be subjected to the levy of betterment contribution without creating any distinction on the ground that the works improved are in ex-zamin areas. Any special treatment in the case of works executed in ex-zamin areas will amount to discrimination.

12-00
noon.

[Sri V. Ramaiah] [22nd November 1963]

The members have also suggested that the period of two years specified in the proviso in Clause 5 of the Bill for the payment of the entire amount of contribution with a rebate should be raised to five years. There is no need to alter this period as it represents the period provided for in the Principal Act.

Under the provisions contained in the Principal Act, contribution becomes payable on expiry of two years after the date of completion of the execution of the notified work. It has been suggested in the dissenting minutes that this period may be raised to 5 years since it takes many years for the ryots to bring their lands under irrigation. New Section 4-C, in Clause 3 of the Bill empowers the authorised officer to postpone the inclusion of any land in the ayacut of a notified work on the ground that such land requires expensive lowering of the level or on such other ground as may be prescribed. Levy of betterment contribution in respect of such lands is to be made after the expiry of the period of postponement. In respect of lands included in the ayacut of a notified work, which are not fit for irrigation on the date of such inclusion for such reasons as may be prescribed, betterment contribution is to be levied from the fasli in which the lands are brought under irrigation. In view of these provisions there is no need to increase the period of two years provided for in the Act.

In conclusion, I wish to point out that the Bill as amended by the Select Committee fixes liability for levy of betterment contribution only if the cost of the work exceeds one lakh of rupees. The Principal Act however provided for the levy of betterment contribution if the cost of the work exceeded Rs. 25,000.

I request the House, Sir, to accept the motion.

MR. SPEAKER : Motion moved.

“ That the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 19 of 1963), as amended by the Select Committee, be taken into consideration.”

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தகுதி மிக்க சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதாவை புதிய வரி விதிப்பு மசோதா என்று சொன்னால் அதை அவர்கள் மறுக்கமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மசோதா

.....
கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இது என்றும் புதிய வரி விதிப்பு மசோதா அல்ல. முன்னாலே இருக்கக் கூடிய மசோதாவிற்குத் திருத்த மசோதா தான்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : வரியை அதிகப்படுத்துவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மசோதா என்று அவர்கள் விளக்கம் கூறுவதைப் பார்த்தவுடனே வெட்டப்பட இருக்கிற அட்டிற்கு மாலை போட்டு, மஞ்சள் நீர் விடுவதைப்போலத்தான், அமைச்சர்

22nd November 1963] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அவர்களுடைய முகவுரையைக் கவனித்த நேரத்திலே எந்த அளவுக்கு பொதுமக்கள் பாதிக்கப்பட இருக்கிறார்கள் என்று உணர்ந்தேன்.

கனம் சபாநாயகர் : ரொம்பப் பேருக்குத் தெரியாது கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன உபமானம்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஏற்கனவே விவசாயிகள் பல வரி களை மறைமுகமாகவும் நேர்முகமாகவும் கொடுத்து வருகிறார்கள் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வரிப்பளு மிகவும் அதிகமானது. இது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. இப்போது கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த வரியையே 1955-ல் கொண்டு வந்து விட வேண்டும் என்று ஒருதடவை முயற்சி எடுக்கப்பட்டபோது கீழ் பவானி ஆயக்கட்டை சேர்ந்த விவசாயிகள் ஒரு போராட்டமே நடத்தினார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதன் காரணமாகத்தான் இந்த மசோதா இத்தனை காலம் கொண்டுவரப்படாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது என்றும் நினைக்கிறேன். இருந்தும் இப்போது 1963-ல் இந்த மசோதாவை நமது அமைச்சர் அவை, நம்முடைய சர்க்கார் கொண்டுவருவதற்குக் காரணம் என்ன. நம்முடைய விவசாயிகளின் நிலை உயர்ந்து விட்டது என்று கருதுகிறார்களா, விவசாயிகளுடைய பொருளாதாரம் சீர்ப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறார்களா? அப்படி எல்லாம் இல்லாதபோது இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவதானது வெளியாருடைய நிர்ப்பந்த இதிலிருக்கிறது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். மத்திய சர்க்காரோ திட்டக்கமிஷனோ தான் இந்த வரியைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. “நீங்கள் விவசாயிகளுக்கு சலுகை காட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள், நிச்சயமாக இந்த வரியை விதித்துத்தான் ஆகவேண்டும்” என்று வற்புறுத்தப்பட்டதின் பேரில்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது என்று நிச்சயமாகக் கருதுகிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறி விடலாம், “இப்போது நாட்டில் இருக்கிற பெரும்பாலான விவசாயிகள் இந்த லெவியைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள், நீங்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் லெவியைப் போடுங்கள், ஆனால் எப்படியாவது எங்கள் பகுதிக்கு நீர்ப்பாசன வசதி அளிக்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றி கொடுக்கத்தான் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்” எனச் சொல்லிவிட முடியும். அனை கட்டுவதினால் தங்கள் பகுதி நல்ல வளம் பெறும், பாசனவசதியைப் பெறும், நமக்கு அதிகம் லாபம் வரும்போது இந்த லெவியைக் கொடுக்க என்ன கஷ்டம் இருக்கப் போகிறது என்று அவர்கள் நினைத்து ஆரம்ப காலத்தில் சொல்லலாம் ஆனால் எந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி அந்த திட்டம் பூர்த்தி ஆன பிறகு மக்கள் தங்களுக்கெல்லாம் என்ன லாபம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்களோ, அது பெரும்பாலான வகையில் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது என்று சொல்ல முடியும். ஆகவே அந்த சமயத்தில் அவர்கள் இந்த வரியைக் கட்டுவது என்றால் மிகவும் அவதிக்கு உள்ளாக நேரிடும். அவர்கள் லெவி கட்டுவதற்கு ஒத்துக் கொண்ட காரணத்தினால்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] (22nd November 1963)

தானே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினோம் என்று சொன்னாலும், விவசாயிகளை, கஷ்டப்படுத்துகின்ற, துன்பப்படுத்துகின்ற ஒரு வரியை அரசாங்கம் விதிக்க நினைக்கக் கூடாது. ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகக் கூடிய திட்டங்களுக்கு மட்டும் தானே வரி போடப் போகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் என்பது மிகச் சாதாரண தொகை ஆகும். ஒரு லட்சத்திற்கு என்று சர்க்கார் போடுகின்ற திட்டங்கள் எல்லாம், அது பூர்த்தி அடைந்த தறுவாயில், முடிவடைந்த தருணத்தில், தான்கு லட்சம், ஐந்து லட்சத்திற்குமேல் செலவாகி விட்டது என்று சொன்னால் யாரும் ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. பண்டங்களின் விலையும், வாழ்க்கைச் செலவும், நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிற இந்தக் காலத்தில், ஒரு கால்வாயை செப்பணிடுவது என்றால் கூட ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகிவிடும். ஆகவே ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு செலவிடப்படுகிற திட்டங்களுக்குத்தானே இந்த வரி என்று சொல்வது சரியாகாது என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த வரியினால் அநேகமாக எல்லா விவசாயிகளுமே பாதிக்கும் படி நேரிடும். இன்றைக்கு அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வரிப்பளு மிக அதிகமானது. நில வரி, தண்ணீர்த்தீர்வை வரி இன்னும் பஞ்சாயத்து செஸ் போன்றவைகள் எல்லாம் ஏற்கனவே இருக்கின்றன. ஒன்றிரண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் 100 பர்சண்ட் கூட பஞ்சாயத்து செஸ் இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திற் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதோடு சர்க்கார் கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்று நம்பி, கடனை வாங்கி நிலச்சீர்திருத்தத்திற்காக செலவிட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். உழவு மாடு வாங்க கடன் வாங்கியவர்களும் இருக்கிறார்கள். கிணறுவெட்ட கடன் வாங்கியவர்களும் இருக்கிறார்கள். வாங்கிய கடன்களை திருப்பிக் கட்ட முடியாமல் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற அவர்களுடைய சொத்துக்களையும், மாடுகளையும், வேறு சிறு சிறு பொருள்களையும் கூட அதிகாரிகள் ஐப்தி செய்துகொண்டிருக்கிற நிலைமை நாட்டில் இருப்பதை கணம் அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏன் என்றால் பல இடங்களில் பல விவசாயிகள் இன்றைக்கு தங்களுடைய நிலத்தில் கிடைக்கின்ற வருமானத்தைக் கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்த முடியாத காரணத்தினால் வாங்கிய கடனை கொடுக்க முடியாமல் திண்டாடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், இதை உணர்ந்தும் உணராமல், விவசாயிகளே கொடுக்கிறேன் என்று சொன்ன வரிதானே இது என்று அவர்கள் மீது இந்த வரியை சுமத்துவது மிகவும் அநீதியானது. இந்த வரி விதிப்பானது மேலும் அவர்களுடைய வரிச்சுமையை அதிகப்படுத்துவதற்கு பயனுள்ளதாக இருக்குமே தவிர அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கு பயனுள்ளதாக இருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்து. நம்முடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றவும் பயனுள்ளதாக இருக்குமென்று நான் கருதவில்லை. அதோடு கூட திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றும் போது ஒரு அயக்கட்டிற்கு எவ்வளவு தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார்களோ அந்த அளவு தண்ணீரை கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் உத்தர

22nd November 1963] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

வாதம் கொடுக்குமா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. பருவ மழை தவறி விட்டது, அதனால் அணைக்கட்டில் போதுமான தண்ணீர் இல்லை, ஆகவே அடுத்த போகத்தை சாகுபடி செய்யாதீர்கள், என்று உத்தரவு இடுவதற்காகவே அமைச்சர்களும் அதிகாரிகளும் கூடிக்கூடி ஆலோசிக்கிறார்களே தவிர, குறிப்பிட்ட அளவுக்கும் மேலாக நாங்கள் தண்ணீர் விடுகிறோம் நீங்கள் இதுவரை ஒரு போகமாக நட்டதை இரு போகமாக்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று உத்தரவு இடக்கானேம். வானம் பொழியவில்லை, நாங்கள் என்ன செய்வோம் என்று கையைத்தான் விரிக்கிறார்கள். ஆகவே தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம் வானம் பொழியுது, பூமி விளையுது, உங்களுக்கு எதற்காக காணிக்கை என்று கேட்டார்களே அதைப் போல வரி வேண்டாமென்று சொல்ல வில்லை என்றாலும், விவசாயிகளின் மீது இதுவரை போடப்பட்டிருக்கிற வரிகளே போதும், இனிமேலாவது புதிய வரிகள் எதுவும் அவர்கள் தலை மீது சுமத்தா தீர்கள் என்று வேண்டிக் கொள்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, ஒரு புதிய திட்டம் வருகிறது என்றால் அந்தத் திட்டத்தினால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் உடனடியாகப் பயன் அடைவதில்லை ஒரு கால்வாய்த் திட்டம் அமுலுக்கு வந்தால் அந்தக் கால்வாயினால் பாசன வசதி பெறுகின்ற நிலங்கள் பயன் அளிப்பதற்கு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாவது ஆகின்றன. அந்தக் கால்வாயை நம்மி ஏழை விவசாயி மக்கள் கடனை வாங்கி நிலத்தைப் பயன் படுத்துவதற்காகவும் செலவிட்ட பிறகு அந்தக் கடனை திருப்பிக் கொடுப்பதற்குக் கூட முடியாமல் திண்டாடுகின்ற நிலையில் இந்த வரிப்பளுவும் சேர்ந்தால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டத்திற்குள்ளாக நேரிடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வாங்கிய கடனும் வரக் கூடிய வரியுமே அவர்கள் தங்கள் நிலத்தை விற்று விட்டு ஓடக்கூடிய நிலையை உண்டாக்கும். ஆகவேதான் அப்படி இந்த வரியைக் கொண்டு வருவது என்று அரசாங்கம் தீர்மானித்து விட்டாலும் கூட ஒரு பாசனத்திட்டம் அமுலுக்கு வந்த 10 அல்லது 15 ஆண்டு காலத்திற்குப் பிறகு இந்த வரியை விதிப்பது என்று சொன்னாலும் அதை ஓரளவு அவர்கள் சௌகரியமாகக் கருதக் கூடும். எனவே அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது பொறுக்குக் குழுவில் சொல்லப் பட்டிருக்கிற ஆட்சேபணையைக் கூட தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் சொல்லி இருக்கும்படியான கருத்துக்களையும் ஏற்று அதற்குத் தகுந்த மாற்றங்கள் இந்த மசோதாவில் கொண்டுவரப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணமூர்த்தி கவுண்டர் : பேருமை மிக்க சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, விவசாய திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறபோது அந்தத் திட்டங்களின் மூலம் பலன் அடைந்த நிலங்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி விதிப்பது சம்பந்தமாகப் பொறுக்குக் குழுவினால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்களால் இந்தச் சபையின் அங்கீகாரத்துக்குப் பிரேரித்திருக்கிற இந்த மசோதாவை நான் முழு

[திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [22nd November 1963]

மனதுடன் வரவேற்கிறேன். இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மசோதாவின் கீழ்ப் பவானி ஆயக்கட்டு பகுதிகளின் நிலைமை என்ன என்பது சரிவர விளங்கவில்லையாயினும் பொதுவாக இந்த மசோதா எல்லோராலும் வரவேற்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும் என்று கருதுகிறேன். அதற்குக் காரணம்

பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை

என்று வள்ளுவப் பெருந்தகையார் கூறுகிறார். அவர் கூறிய கருத்தின் அடிப்படையில்தான் ஜனநாயக சோஷலிஸம் அல்லது சம தர்மத்தை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள நாம் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய செல்வத்தை நாமே தான் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய கடமை—அரசாங்கம் பொது நிதியில் இருந்து நம்முடைய பிராந்தியம் வளம் பெற ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது, அந்தத் திட்டத்தினால் கிடைக்கிற வளப்பத்தைப் பகுத்துண்ண வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். நம்முடைய லாபத்தில் ஒரு பகுதியை மீட்டும் சர்க்காருக்குக் கொடுத்து வேறு ஒரு பகுதியை வளப்படுத்தும் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வசதி செய்யவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இது இந்த மாநில குடிமக்களுடைய கடமையாகும். அதேசமயம் வள்ளுவப் பெருந்தகையார் அரசியலாரின் கடமை என்ன என்பதையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்.

இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்லது அரசு

என்று கூறுகிறார். இவை ஆட்சியின் கடமை என்று உறுதியாகச் சொல்கிறார். வரியாக மக்களிடம் இருந்து பணத்தை ஈட்டல் அரசாங்கத்தின் கடமை. வரியைச் சுமையாக மக்கள் கருதாத வண்ணம் அவர்களுடைய செல்வ வளம் பெருக்கூடிய திட்டங்களை முதலில் இயற்றி, வரி மூலம் பணத்தை ஈட்டி, அதைக் காத்து—விரயமாகாதபடி காத்து மக்களுடைய நன்மைக்காகவே அந்தப் பணத்தைப் பிரித்துச் செலவிடுதல் ஒரு அரசினுடைய கடமை என்று வற்புறுத்துகிறார்.

ஆகவேதான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்த அரசாங்கத்தைக் குறை கூறவும் முடியாது. இந்த மசோதாவை ஆதரிக்க வேண்டியதும் இந்த நாட்டுக் குடிமக்களுடைய கடமையாகவும் ஆகிறது என்று முதலில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா வள்ளுவர் வகுத்த குறள் நெறித் தத்துவம் உள்ளடங்கியதாக இருப்பதனால் நான் இதை வரவேற்கிறேன்.

இம்மாதிரி அணைக்கட்டு திட்டங்களை எல்லாம், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எல்லாம் ஒரு அரசு ஏற்று நடத்துவது தான் கடமை என்பதாகப் பழங்காலத்தில் பாண்டிய மன்னரிடம் ஒரு புலவர் கூறியதாக சங்க இலக்கியத்தில் ஒரு பாட்டு உண்டு. குறிப்பாக புறநானூற்றில்

22nd November 1963] [திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

நீர் இன்று அமையா யாக்கைக்கு எல்லாம்
என்று வரும் பாடலில்

வித்தி வான் நோக்கும் புன்புலம் கண்டுகள்
வைப்பிற்று ஆயினும், நண்ணி ஆளும்
இறைவன் தாட்கு உதவாதே

என்பதில் தம் கருத்தின் இறுதியாகச் சொல்கிறார். மேட்டுப் பாங்கான நிலத்தை அரசன் கொண்டு பயனில்லை. மழை நீர் தேங்கும் பள்ளங்கள் அதிகமுடைய நாட்டில்தான் வளம் இருக்கும் என்றும், அதனால் ஆட்சிக்கு வருவாய் கிடைக்கும் என்றும் அந்தப் புலவர், “குளந்தொட்டு வளம் பெருக்கு” என அரசனுக்கு அறிவுரை வழங்கியதாக இருக்கிறது. அந்த வகையில் நாம் பார்ப்போமானால் பழங்காலத் தமிழ் மக்களுடைய பண்பாட்டுக்கு ஏற்ப பழங்காலத் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த சமதர்ம குறிக்கோள் கொண்ட அரிய பண்பினைக்கு ஏற்பவே இப்போதும் அரசாங்கம் அங்கங்கே பலபல நீர்த் திட்டங்களை, பாசனத் திட்டங்களை எடுத்து நிறைவேற்றி அதிக வரியும் விதிக்க முன் வருகிறது. ஆகவேதான் அந்த ஒருவகையிலும் இந்த மசோதாவை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கீழ்பவானி ஆயக்கட்டின் நிலைமை என்ன என்பதைப்பற்றியும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். முன்பே கீழ்பவானி திட்டப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அந்தக் கிளர்ச்சியில் சம்பந்தப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன் என்பதை இந்த நேரத்தில் அறிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

காரணம் அப்போது இருந்த நிலைமை அப்படி.. அப்பிள்ளைத்தி வரி என்பதற்காக ஏக்கருக்கு கிட்டத்தட்ட 700 ரூபாயிலிருந்து 1,300 ரூபாய் வரை ஏதோ கணக்குப்போட்டார்கள். நிச்சயமாக அந்த வரி விதிக்கப்படுமானால்—அந்த அளவுக்கு வருமானால், விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று கருதினோம். அதற்காக நாங்கள் ஒரு பெரிய கூட்டத்தைக் கூட்டி அரசாங்கத்திற்குத் தெரியப்படுத்திக்கொண்டோம். கனம் அமைச்சரிடமும் நேரில் வந்து சொன்னோம். இப்போது அமைச்சராக இருக்கிற கனம் மன்றாடியார்கூட அப்போது எங்கோடு அந்த தூது கோஷ்டியில் வந்தார். ஆனால் இவர் அப்போது அமைச்சராக இல்லை. நாங்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வந்து உள்ள நிலைமையை விளக்கினோம். கனம் அமைச்சர் அவர்களும் எங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். வரி போடுகின்றபோது சரியாகக் கவனித்துப் போடுகிறோம் என்று வர்த்தகரீக்தார்கள். அந்த நிலைமையில் கான் இன்றைக்கு அந்த விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படாத நிலைமையில் இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

[திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [22nd November 1963]

பொறுக்குக் குழு கூட்டத்தில் ஏதோ ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் போது கனம் மராமத்து இலாக்கா அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்ப்பவானி ஆயக்கட்டுப் பகுதியானது ஒருபோக நஞ்சை நிலம் என்ற பிரிவின்கீழ் வரும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் உறுதியாகக் கூறியிருப்பதை நான் மிகமிக உற்சாகத் தோடு வரவேற்கிறேன். அந்த உறுதி நிலையானதாக ஆக்கப்பட வேண்டும். அதைத்தான் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அப்படி இருக்கும்போது சென்ற ஆண்டிலே புதிதாக நெல் பயிரிட்ட விவசாயிகளுக்குத் தண்டத் தீர்வை ஏன் வந்தது என்பதை இலாகாவில் உள்ளவர்களைக் கொண்டு பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு விமோசனம் செய்வார்களேயானால் அது வரவேற்கத் தக்கதாக அமையும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதன்றியும் இப்போதுள்ள பாசனமுறையை ஊர்ஜிதம் செய்துவிட வேண்டும்.

மேலும் இப்போது இந்த வரி விதிப்புக்காக நிலங்கள் நான்கு வகையாகப் பிரிக்கப்பட இருக்கின்றன. அந்த நான்கு வகையிலே இந்தக் கீழ்ப்பவானி பாசனப் பகுதிகள் எதன்கீழ் வரும் என்று தெளிவு படுத்த வேண்டும். காரணம் தமிழ் இலக்கணத்தில் திணை மயக்கம் என்று சொல்வார்களே, அப்படி கீழ்ப்பவானி பாசனப் பகுதிகள் ஒவ்வொரு விதமாகப் பார்க்கும்போது இந்த மூன்று பிரிவுகளின்கீழும் வரக்கூடிய திணை மயக்கமுடைய பகுதியாக இருக்கின்றது. அதனால்தான் பின்னால் ஏதாவது குழப்பம் வருமோ என்று அஞ்சுகிறேன். அப்படி வரும்போது—வீணை வஞ்ச நிலைமைகான் வளர வழியேற்படும். அதைத் தவிர்க்க இன்றையதினமே மூன்பின் எப்படி இருந்தாலும் ஒரு முறையின் கீழ் அதைக் கொண்டுவந்துவிட வேண்டும். ஒரு முறையின்கீழ் ஏ.பி.ஸி.டி. என்று பிரிக்கப்பட்டுள்ள நான்கு இடங்களில் கடைசி இனமாக அதை நிர்ணயித்து ஏக்கருக்கு 130 ரூபாய்க்கு மேல் மேல் போகாதாபடி வரியை நிர்ணயித்துவிடவேண்டுமென்று நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அப்படி வருமேயானால் ஒரு ஏக்கருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் ஆறு ரூபாய் செலுத்தவேண்டி வரும். ஏற்கனவே ஒரு போக நஞ்சை என்ற தலைப்பின்கீழ் நாங்கள் ஒரு ஏக்கருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்குச் செலுத்துவதானது சுமார் 23 ரூபாய் அகும். அதனுடன் இந்த ஆறு ரூபாயும் சேர்ந்தால் 29 ரூபாய் அகிறது. இது மொத்தமாக 27 ரூபாய்க்கு மேல் போகாமல் பார்த்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். வள்ளுவர் கூறுகிறார்—

“பிவிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டஞ்

சால மிகுத்துப் பெயின்” என்று.

வண்டியில் ஏற்றுவது மயிர்பிலி என்றாலும்கூட அதுவும் அளவுக்கு அதிகமானால் சகடத்தின் அச்ச முறிந்துவிடும் என்று சொல்லுகிறார். அந்த முறையில், அதிக அளவிலே வரி அமையா

22nd November 1963] [திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

வண்ணம் அமைச்சர் அவர்கள் தக்க சமயத்தில் பரிகாரம் தேடிக்கொடுப்பார்கள் என்று நாங்கள் மிகவும் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தாற்போல், நான்கு இனம் என்பதிலே, முதல் பிரிவுக்கு 200 ரூபாயிலிருந்து கடைசி இனத்திற்கு 140 ரூபாய் என்று உள்ள நிலையை இப்படியே விட்டு விட்டால் அதிகாரிகளினால் குழப்பம் ஏற்பட்டு மக்களிடத்திலும் பெரும் குழப்பம் பிரதிபலிக்கும் என்ற வகையிலே இருக்கின்றமையால் அதற்குக் கண்டிப்பாக ஒரு வழிவகை செய்து கொடுப்பதும் சென்ற ஆண்டிலே போடப்பட்டுள்ள தண்டத் தீர்வையை ரத்து செய்து அதை விவசாயிகளுக்குத் திருப்பிக் கொடுப்பதும் சர்க்காருடைய பெரும் கடனாக அமையும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் மிக உற்சாகத்துடன் வரவேற்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. SPEAKER: I am sorry I have not mentioned about the amendments given notice of by hon. Members Sri C. Chiranjeevulu Naidu and Sri M. Kalyanasundaram. The hon. Members are not here. The amendments have not been moved.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நில அபிவிருத்தித் திருத்த மசோதாவை ஆட்சேபித்து சில வார்த்தைகள் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். பொதுவாகவே விவசாயிகள் மீது பல முறைகளில் வரி போடப்படுகிறது. எல்லா நேரங்களிலும் விவசாயிகள்மீது வரி விதித்து அவர்களுடமிருந்து வசூல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு விவசாய அபிவிருத்திக்காக இந்த மாதிரி நீர்ப்பாசன வசதிகளையும் இதர வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க முன் வரும் அதே சமயத்தில் அதற்கு அபிவிருத்தி வரி போட்டு வசூல் செய்து விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரி வரி வசூல் செய்ய விவசாயிகளைத்தான் ஏமாந்தவர்களாக அரசாங்கம் கருதுகிறது. வரியைக் கொடுக்காமல் பல முதலாளிகள் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து அந்த வரியை வசூல் செய்ய எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதில்லை என்பது ஒரு புறம் இருக்க, விவசாயிகளிடமிருந்து அநியாயமான முறையில் இந்த மாதிரி வரி வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த வரியை விசிக்க வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படுமானால் சிறு விவசாயிகளுக்கு விதிவிலக்காவது இருக்கவேண்டும்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

இன்றையதினம் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்தத் திட்டத்தினால் பலன் அடைந்தாலும் அடையாவிட்டாலும் இரண்டு அண்டுக்கு மேல் தொகையைக் வசூலிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இருப்பதானது விவசாயிகளுக்குப் பெரிய நஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாகும். உதாரணமாக, விவசாயிகள் அதன் பலனை அனுபவிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் சுமார் 10 வருஷமாவது ஆகக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகவே, திட்டம் முடிந்த உடனேயே அவர்களிடமிருந்து வரி வசூலிப்பதானது சரியாக இருக்க

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [22nd November 1963]

முடியாது. தயவு செய்து ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் வைத்துள்ள சிறு விவசாயிகளுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நில அபிவிருத்தி திருத்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். குறிப்பாக நாட்டில் இருக்கக் கூடிய எல்லா நிலங்களுக்கும் நில வரியை நாம் போட்டிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியனிலே நிலவரி நூற்றுக்கு நூறு சதவிகிதம் போட்டு விட்டார்களே, மறுபடியும் அபிவிருத்தி வரி என்று போட்டால் விவசாயிகள் தாங்குவார்களா என்று எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் பேசுவதிலே அர்த்தம் இல்லை. பஞ்சாயத்து அபிவிருத்தி வேலைகளுக்காக பஞ்சாயத்து எல்லைக்குள் இருக்கக் கூடிய மக்கள் நிலம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் அந்த வரிக்கு ஈடாக 100 சதவிகிதம் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த விகிதம் 10 சதவிகிதமோ, 100 சதவிகிதமோ, அந்தப் பொறுப்பைப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். அந்த வரியைச் சர்க்கார் விதிக்கவில்லை. மக்கள் எல்லோரும் கட்டும் வரிப்பணத்தில் இருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாயைச் செலவழித்து பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறோம். அந்தத் திட்டத்தினால் பலன் அடையக் கூடியவர்களுக்கு வரி விதிப்பது சரியாகாது என்று சொல்வார்களானால் அது மிக மிகப் பொருத்தமற்றது, அர்த்தமற்றது என்றுதான் சொல்ல முடியும். சர்க்கார் நியாயமான முறையிலே எதற்கு வரி போட்டாலும், எதிர்த் தரப்பில் உள்ளவர்கள் 'சர்க்கார் வரி போட்டு விட்டார்கள்' என்று சொல்வது சர்வசாதாரணம். இவ்வாறு அவர்கள் சொல்வதற்குத் தனி முக்கியத்துவம் இருக்கிறது என்று நினைத்து விடக்கூடாது. அவர்கள் எப்போதாவது போட்டிருக்கக் கூடிய வரி சரி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒரு நாளும் அவர்கள் அவ்வாறு சொல்லவில்லை.

இப்போது ஒரு அணைக்கட்டு கட்டி இருக்கக் கூடிய பகுதியில் அணை கட்டுவதற்கு முன்பு அங்கு நிலத்தின் மதிப்பு எவ்வளவு இருந்தது என்று பார்த்தால் சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கர் நிலம், 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று இருக்கும். அணைத் திட்டம் முடிந்த பிறகு பார்த்தால் அந்தப் பகுதியில் நிலத்தின் மதிப்பு 10,000 ரூபாய் வரை உயர்ந்து விடுகிறது. ஆனால் நிலவரி அன்றைக்கு இருந்ததைவிட இன்றைக்கு எத்தனை மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது? இதைக் கவனித்துப் பார்த்தால் மலைக்கும் மடுவுக்குமுள்ள வித்தியாசம் தெரியும். விவசாயிகள் யாரும் இந்த வரியைக் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்லவில்லை. அரசியல் ரீதியிலே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசுவது அர்த்தமற்றது. அமைச்சர் அவர்கள் தண்ணீர் கொடுக்கமுடியும் என்று உறுதி கொடுப்பாரா என்று கேட்கிறார்கள். மமை பெய்தால்தானே அணையிலே தண்ணீர் தேங்க முடியும். அப்போதுதானே தண்ணீர் கொடுக்கமுடியும். மழை

22nd November 1963] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

பெய்யாமலே தண்ணீர் கொடுக்க அமைச்சர் வருணபகவான் அல்ல என்று கூறிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது விவாதத்திற்கு பதில் சொல்ல எழுந்திருக்க வில்லை. இப்போது நடந்துகொண்டிருக்கும் விவாதத்தைப் பார்த்தால் அதிக நேரம் நடந்துகொண்டு போகும் என்று நினைக்கிறேன். இதை தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு முன்னால் ஒரு கருத்தை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இதில் முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர்கள் ஒரு புதிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் ஏதோ ஒரு புதிய வரியை கொண்டு வந்து அதற்காக ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக இப்போது மசோதா கொண்டுவருவதாக நினைத்து பேசுகின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதைப் பொறுத்தவரையில் கொள்கை அளவில் இந்த வரி விதிக்கப்படுவதை இந்தச் சட்டமன்றம் ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டது. இதை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதில் சில சிக்கல்கள் இருந்தன. அதை நீக்குவதற்காகத்தான் இப்போது இந்த திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே வரி போடலாமா, போடக்கூடாதா என்கின்ற பிரச்சனை இப்போது வருவதற்கு இடமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*** திரு. செ. மாதவன் :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் விவாதத்தில் குறுக்கிட்டு, வரி போடக்கூடிய தத்துவத்தைப் பற்றி இப்போது பேசலாமா என்று கேட்டார்கள். நான் தங்களுக்குக் கூறிக்கொள்வதெல்லாம், இப்போது கொண்டு வரக்கூடிய சட்டத்திலே வரி போடலாமா, போடக் கூடாதா என்று விவாதிப்பதோடு, இந்த வரி யாருக்குப் போடப்பட்டது, எதற்காகப் போடப்பட்டது, எப்படி போடப்பட்டது என்கின்ற விஷயங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆகவேதான் தத்துவ ரீதியாக வரி போடுவது நியாயம்தான் என்கின்ற பிரச்சனையை நாங்கள் கிளப்புகிறோம். இந்தச் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யப்போகிறது, என்று சொல்லிவிட்டு அதன் காரணமாக விவசாயிகள் பயன் பெறப்போகிறார்கள், ஆகவே அதிலுள்ள ஒரு பகுதியாக வரி போடுவதற்கு உத்தேசித்துள்ளோம் என்று சொல்வது சரியல்ல என்ற குற்றச் சாட்டைத்தான் வலி புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

இது போன்ற வரிகள் மத்திய சர்க்காரால், போட்டாக வேண்டும் என்று மாநில சர்க்காரை வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. திட்டக்குழு சொல்கின்ற அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு எப்படியும் வரி போட்டாக வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காரை விரட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த காரணத்தினாலும் மத்திய சர்க்காருக்கு நல்ல பிள்ளையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற காரணத்தினாலும், இவ்வளவு காலம் இந்த சட்டத்தை ஒத்தி வைத்துவிட்டு, இப்போது இந்த மசோதாவை அவசரம் அவசரமாக கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை சொல்லிக்

[திரு. செ. மாதவன்] [22nd November 1963]

கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். இந்தச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டியதின் அவசியத்தைப்பற்றி பேசும்போது அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கிச் சொன்னார்கள். விவசாயப் பெருமக்களுக்கு புதிதாக பல திட்டங்களைக் கொண்டு வரும்போது, திட்டங்களின் மூலமாக விவசாயிகள் நன்மை பெறுகிறார்கள். அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்காக பணம் செலவு செய்கின்றது. ஆகவே, செலவு செய்த பணத்தில் ஒரு பகுதியை விவசாயிகளிடமிருந்து திருப்பி பெறுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 1955-ம் ஆண்டு இதற்கான பிரின்ஸிபிள் ஆக்டை இந்த சட்டமன்றத்தில் எடுத்துக் கொண்ட நேரத்தில் அப்போது ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்த அமைச்சர் அவர்கள் பல கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். அதாவது பல நிலங்களுக்கும் சர்க்கார் போடக் கூடிய திட்டத்தின் காரணமாக நிலங்களின் மதிப்பு உயருகின்ற காரணத்தினால் வரி வாங்குவதற்கு நியாயம் இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் கூற விரும்புவது மக்களுக்கு நன்மை செய்கின்ற அரசாங்கம் அதற்காக ஓரளவுக்கு வரி வாங்குகின்றது அதன் மூலமாக நிர்வாகத்தை நடத்துகின்றோம் இவ்விதமாகத்தான் திட்டங்களைப் போடுகின்றோம் என்றும் தங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் அரசாங்கம் சொல்லியிருந்தது. விவசாயிகளிடமிருந்து ஏற்கனவே பல வரிகள் வாங்கப்பட்டன. வரி போடாதீர்கள் வரி போடாதீர்கள் என்று பேசத்தான் எதிர்க்கட்சிக் காரர்களுக்குத் தெரியும் என்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள் இந்த வாதம் பழைய வாதம். பொதுவாக வரி போடுகின்ற ஒரு சட்டம்தான் இப்போது சட்டமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டுள்ளது. விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யும்போது, என்னென்ன காரணங்களைக் கொண்டு நன்மை செய்யப்படுகின்றோம் என்று அரசாங்கம் தெளிவாக சொல்லவேண்டும். ஏற்கனவே விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உழைப்பு இருந்தால்தான் இந்த நாடு வாழ முடியும். ஒரு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வள்ளுவருடையவும், புறநானூற்றினுடையவும் மேற்கோள்களை எல்லாம்கூட காட்டினார்கள். ஆனால் விவசாயிகளைப் பற்றி வள்ளுவர் என்ன கூறியிருக்கிறார் என்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பார்க்கத் தவறிவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த சமுதாயத்திற்கே அச்சாணி போன்றிருப்பவர்கள் விவசாயிகள்தான் என்று வள்ளுவர் சொல்லியிருப்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பார்க்க மறந்துவிட்டார்களோ என்று ஐயப்படுகிறேன். இந்த வரி விவசாயிகளை பாதிக்கக்கூடிய வகையில் எதற்காக போட வேண்டும், அந்த முறையில் எதற்காக இந்த மசோதா அமைய வேண்டும், அதற்கென்ன அவசியம் இப்போது வந்துவிட்டது என்பதைப்பற்றி நாம் சிந்திக்கவேண்டும். அதை விட்டு இந்த வரி போடும்போது, சர்க்காருடைய நோக்கம் என்ன, சர்க்காருடைய தத்துவம் என்ன என்று பார்க்கும்போது விவசாயிகளுக்கென்று சில லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவழிக்

22nd November 1963] [திரு. செ. மாதவன்]

கின்றோம். அதன் மூலமாக விவசாயிகள் பயன் அடைகிறார்கள், ஆகவே அதிலிருந்து ஒரு பகுதியை வரியாக ஏன் வாங்கக்கூடாது என்கின்ற வாதம்தான் சர்க்காருடைய தத்துவ வாதமாக இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட “லாஜிக்கல் கன்க்லூஷன்” எந்த சர்க்காரால் எடுத்து வைக்க முடியும் என்று கேட்டால், அந்நியர்கள் நம்மை ஆண்டுகொண்டிருந்த போது, நம்பிடம் வரிகளை வசூலிக்கின்ற நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட வாதத்தை சொன்னார்கள். அந்நியர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்த காலத்தில் இந்த நாட்டு மக்களுடைய வரிப்பணத்திலிருந்து ஒரு பகுதியை எங்கள் நாட்டுக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும், ஆகவேதான் நாங்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு செலவு செய்கின்ற பணத்தின் மூலம் கிடைக்கின்ற வருமானத்திலிருந்து ஒரு பகுதியை வரியாக வசூல் செய்து எங்கள் நாட்டுக்கு கொண்டு செல்லுகின்றோம் என்று சொன்னார்கள். இது அந்நியருடைய ஆட்சியில் இருக்கலாம். இத்தகைய வாதத்தை 1865-ம் ஆண்டு சொன்னார்கள் அப்போதிருந்த அந்நிய ஆட்சிக்காரர்கள். நாங்கள் விவசாயிகளுக்கு புதிய திட்டங்களை போடுகிறோம், அதற்காக நாங்கள் செலவு செய்கின்றோம், அதன் மூலமாக விவசாயிகள் பயன் பெறுகிறார்கள் அந்தப் பயன் மூலமாக கிடைக்கின்ற வருமானத்திலிருந்து ஒரு பகுதியை பெற்றுக் கொள்வதற்கு எங்களுக்கு உரிமை உண்டு என்று 1865-ம் ஆண்டு இம்மாதிரிப்பட்ட சட்டம் கொண்டு வந்த நேரத்தில் தெளிவாக எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தினுடைய பிரியாம்பினிஸ், “Expenditure out of Government funds” சர்க்காருடைய பணத்திலிருந்து செலவு செய்யப்படுகின்றது எதற்காக “Construction and improvements of works, irrigation and drainage” விவசாயிகளுக்காக புதிய திட்டங்களை உருவாக்குகின்றோம், சர்க்காருடைய பணத்தை செலவு செய்து இத்திட்டங்களை உருவாக்குகின்றோம் . . . இவ்விதம் செலவு செய்ததற்கு வெள்ளைக்காரர் “fit return on all cases may be made to Government” இவ்விதம் செலவு செய்த பணத்திற்காக ஒரு பகுதியை ரிட்டர்ன்ஸாக அரகாங்கத்திற்கு வரியாக கொடுக்கவேண்டும் என்று அன்றைக்கு ஆட்சியிலிருந்த வெள்ளைக்காரர்கள் சொன்னார்கள். அன்றைக்கு சொல்லப்பட்ட இந்த வாதத்தை இப்போது நம் முடைய சர்க்கார் சொல்வது நியாயம்தான் என்று இந்த மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றார்களா என்று கேட்கின்றேன். அப்படி ஏற்றுக்கொள்வது என்றால் அதற்காக நான் வெட்கப்படுகிறேன் என்று சொல்வதைத் தவிர வேறு என்ன கூற முடியும்? பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தினுடைய அடிப்படையே தவறு. இதனுடைய பிரின்ஸிபிள் தவறாக அமைந்திருக்கிறது. அதே போலத்தான் எங்களுடைய கருத்தை முன்கூட்டி அறிந்து இன்னொரு வாதத்தையும் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து வைத்தார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக, வரி வசூலிக்கின்ற நேரத்தில் நாட்டிலுள்ள ஒரு பகுதி மக்களுக்கு வேறு, இன்னொரு பகுதி மக்களுக்கு வேறு என்று இருக்கக்கூடாது என்று கருதி

[திரு. செ. மாதவன்] [22nd November 1963]

தான் ஒரே மாதிரியாக போடப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கம் என்னவென்றால், மக்கள் சர்க்காருடைய திட்டத்தினால் பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள். அந்த பயனிலிருந்து ஒரு பகுதியை சர்க்கார் வரியாக வசூல் செய்து கொள்ள அனுமதி வேண்டும். இந்த வாதம் சரியானதுதான் என்பதை சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும்.

சாதாரணமாக, பெரளியல் ரிவர் பெட், ரெயின் பெட் என்றெல்லாம் சொல்வது போல், நிச்சயமாக தண்ணீர் வரும் என்று நம்பிக்கையுள்ள பகுதி, மழையையே நம்பியிருக்கின்ற சில பகுதிகள் என்றெல்லாம் இருக்கின்றன. வானத்தையே எதிர்பார்த்து வாழக்கூடிய பகுதிகளும் நம் நாட்டில் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. என்னுடைய பகுதியை பொறுத்தமட்டில், எங்களுடைய ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தில் பெரும்பகுதியும் அன்றாடம் வானத்தைப் பார்த்தபடியே வாழவேண்டியிருக்கிறது. வானம் பெய்தால்தான் எங்கள் வாழ்வு வளரும் என்ற நிலைமையில் தான் அங்குள்ள மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இதன் மூலம் எப்படி பயன் கிடைக்கும், அவர்களும் வரி கொடுப்பது சரி என்கிற முறையில் சிலர் வாதிக்க முற்பட்டார்கள். அவர்களும் எப்படி இதன் கீழ் வரி கொடுப்பது சரியாகும்? மக்களுக்கு என்று வட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்து பல திட்டங்களை தருகிறார்கள், அதற்காக நன்றி செலுத்துகின்றேன். ஆனால் நான் குறிப்பிட்டது போன்ற பகுதியிலுள்ள மக்கள் இத்திட்டங்களினால் எப்படி பயன் பெறுவார்கள். மழை பெய்தால் தானே, மந்திரிகள் உறுதிமொழி கொடுக்க முடியும் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். அப்படியிருக்கும்போது மழையே இல்லாத பகுதியிலுள்ள மக்கள், வானத்தையே பார்த்துக்கொண்டு வாழ்நாட்களை கழித்துக்கொண்டிருக்கும் மக்கள் எப்படி பயன் பெறுவார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாதா? அப்படி விதிவிலக்கு கொடுக்கக்கூடாதா என்று கேட்டால், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தருவார்கள், விதிவிலக்கு என்று கொடுத்துவிட்டால், டிஸ்கிரிமினேஷன் என்று இந்தச் சட்டத்தை உயர்நீதி மன்றம் தள்ளிவிடும் என்று. டிஸ்கிரிமினேஷன் செய்யக்கூடிய எத்தனையோ சட்டங்களை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நான் முக்கியமாக குறிப்பிட்ட விரும்புவது, மக்களுடைய நன்மையைக் கருதி, அவர்களுக்கு கிடைக்கின்ற நன்மையிலிருந்து தான் வரி வசூல் செய்கிறோம் என்றால், மழையே பெய்யாத சில பகுதிகள் இருக்கின்றனவே, அவற்றிற்கு ஏன் விதிவிலக்கு கொடுக்கக்கூடாது, அதைப்பற்றி ஏன் சிந்திக்க அரசாங்கம் மறுக்கின்றது, அப்பகுதிகளுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்தால் என்ன தவறு ஏற்பட்டு விடும்?

ஈரோடு பகுதியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உள்ளதை அப்பட்டமாக சொன்னார்கள். நாங்கள் இந்த மசோதாவை எதிர்த்து கிளர்ச்சி செய்யவேண்டும் என்றிருந்தோம், எங்கள் கோரிக்கைக்கு பின்னால் அரசாங்கம் சில மாறுதல்களை

22nd November 1963] [திரு. செ. மாதவன்]

செய்தார்கள், ஆகவே இப்போது நாங்கள் ஆதரிக்கின்றோம் என்று உள்ளதை அப்படியே கூறினார்கள். இது எந்த எண்ணத்தை உத்தேசித்து சொல்லப்பட்ட கருத்து என்பதை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதே நலத்தை உத்தேசித்து நான் இங்கே சொல்லுகிறேன். இந்தத் திட்டங்கள் மூலமாக நிச்சயம் பயனடைய மாட்டார்கள் என்று யாராவது ஒரு பகுதியினர் கருதினால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு ஏன் வரி விலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்றைகு தத்துவத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கினார்கள். பழைய ஐமீன் பிரதேசங்களுக்கு ஏன் விலக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்ற அந்தப் பிரச்சனையைக் கிளப்பினார்கள். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறினார்கள். அவர்கள் கூறிய பதில் எல்லாம், அப்படி ஒரு சூழ்நிலை உருவாக்குவது பாருபாடாக ஏற்படாதா என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான் கூறுவதெல்லாம் ஐமீன் ஒழிப்புப் பிராந்தியங்களில் 1948-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னாலே தான் அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய சர்க்கார் முற்பட்டது. அந்தச் சட்டத்திலே அப்படிப்பட்ட வேலைகளுக்கென்று ஐமீந்தார்களுக்குக் கொடுக்கும் பணத்தில் ஒரு அளவுக்கு பிடித்துக் கூட இருக்கிறார்கள் அதற்குக் கூறக்கூடிய காரணம், ஏற்கெனவே ஐமீந்தார்கள் வரி வசூலித்தார்கள், ஆனால் விவசாய மக்களுக்கு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை விரிவாக்கி நல்ல முறையில் செய்ய முற்படவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டை அரசாங்கம் பல முறை எற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தினால் தான் ஐமீன் பிராந்தியங்களை எடுத்துக் கொண்டு நாங்கள் விவசாய மக்களுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று அவர்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் ஒரு காலத்தில் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் தான் அந்த அடிப்படையில் ஐமீன் பிராந்தியங்களுக்கு முழுவதற்கும் விலக்கு அளிக்க அவர்களுக்கு எண்ணம் ஏற்படாவிட்டாலும், 1947-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நோட்டிபிகேஷன் வொர்க்ஸ் என்று கொடுத்திருக்கிறது, அதற்கு பதில் அந்தத் திட்டங்கள் 1948-க்குப் பின்னால் தான் ஐமீன்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், 10—15 ஆண்டு காலம் கொடுத்து, அதற்குப் பின்னால், 1963-ம் ஆண்டு என்று நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம், எங்கள் கருத்தை எற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை, இருந்த போதிலும் ஐமீன் பிராந்தியங்களுக்கு 10—15 ஆண்டு இடைவெளி கொடுக்கக் கூடாதா, அப்படிக் கொடுத்தால் என்ன தீங்கு ஏற்பட்டு விடும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் விளைவு என்ன ஆகும் என்றால், இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம் “ரட்ராஸ்ப்பெக்டிவ் எஃப்ரெக்ட்” கொடுக்கக் கூடிய முறையில், இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் திட்டங்கள் உருவாகியிருந்தாலும் அந்தத் திட்டங்களுக்கும் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது, ஏன் இப்படிச் செய்ய வேண்டும்? அந்த விவசாயிகள்,

[திரு. செ. மாதவன்] [22nd November 1963]

1947-ம் ஆண்டில் திட்டங்கள் வந்திருக்கிறது, அதற்கு இப்போது வரி போடுவார்கள் என்று எண்ணியிருக்க முடியுமா? இந்த மாதிரி முன்னாலே திட்டம் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் அவர்களுக்கு வரி விதிக்கும் சூழ்நிலையை ஏன் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வரி போடும்போது எப்படி போடவேண்டுமென்று கூறினார்கள். எப்படி கால்குலேட் செய்வது என்று கூறினார்கள். அதற்கென்று ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. அந்தப் பிரிவுகூட மக்களுக்கு நியாயம் செய்யும் அளவில் இல்லை என்று கூற விரும்புகிறேன். காரணம் என்ன என்றால் குறிப்பிட்ட திட்டத்தில் 1 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவழிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் திட்டத்தினால் பயன் அடையும் பகுதிகளை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆயக்கட்டில் இருக்கும் அதிக பட்ச வருமானத்தை, திட்டத்திற்குப் பின்னால் எவ்வளவு அதிகமாக சர்க்காருக்குக் கிடைக்கிறதோ அந்த வருமானத்தை 20 மடங்காக ஆக்கி கழித்து அதை வரியாகப் போடுகிறோம் என்று கூறினார்கள். இந்தத் தத்துவத்தை கொஞ்சம் சிந்திக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு பகுதியிலே ஆற்றுப் பாசனம் இருக்கலாம். குறிப்பாக, காவிரி, வைகை, பெரியாறு பகுதியிலே அங்குள்ள வரி விதிதம் அதிகம். அதாவது வரி வீதம் அதிகமாக இருந்தால் அந்தப் பகுதியில் வரக் கூடிய வருமானம் அதிகமாக இருக்கும். முன்னாலே கூறியது போல் ஆற்றுப் பாசனம் இல்லாத பகுதிகளுக்கு 20 மடங்கு கணக்கிடும்போது மற்ற பகுதிகளை விட குறைந்து இருக்கும். அதனால் பாதிக்கப் படுவார்கள், அதனால் வரி அதிகம் ஆகும் என்று எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஆகையால்தான் அந்தப் பகுதிகளுக்கு, ஆற்றுப் பாசனம் இல்லாத பகுதிகளுக்காவது ரெவின்யூ நிர்ணயிக்கும்போது அந்தப் பகுதி முழு ரெவின்யூவை, மொத்த ரெவின்யூவை எடுத்துக்கொண்டு 20 மடங்கைக் கழித்து செய்தால் நிச்சயம் மக்கள் சுபிட்சம் அடைவார்கள் என்று கூறி, இப்படிப்பட்ட சட்டம் நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையில்லை, விவசாய மக்களுக்குத் தீமை செய்யும் முறையில் கொண்டுவரப்பட்டது என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பிரேரேபித்து, விளக்கி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய போதிலும் மசோதா பற்றிய அடிப்படையிலான கருத்துக்களை இப்போது பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். ஆகவே தான் நான் நிலைமையை விளக்கி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பொறுக்குக் கமிட்டியிலும் அங்கத்தினராக இருந்து அந்த விவாதத்திலெல்லாம் கலந்து கொண்டார். விவாதத்தில் கலந்துகொண்டார் என்றால் பொறுக்குக் கமிட்டி முடிவை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டார் என்ற கூற்றில்லை. பொறுக்குக் கமிட்டியிலிருந்தபோது இந்த மசோதா பற்றிய நிலைமையை நன்றாக உணர்ந்திருப்பார்கள். அதோடு கூட அவர் ஒரு

22nd November 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வழக்கறிஞர் என்பதை மறக்க முடியாது. அதனால்தான் மீண்டும் அடிப்படை கருத்துக்களைப் பற்றி தனது கருத்துக்களைத் திரும்பத் திரும்பப் பேச முற்பட்டிருக்கிறார். கனம் அமைச்சர் விளக்கியது போல இது முன்பே இருக்கின்ற ஒரு சட்டம். இன்றைக்கு புதிதாகக் கொண்டுவரவில்லை. அபிவிருத்தி வரி என்று புதிதாக விதிப்பது என்று இப்போது முடிவு செய்து இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கவில்லை. நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே சட்டம் ஏற்பட்டது. அதை நிறைவேற்றுவதில் திருத்தம் வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உணர்ந்து பரிசீலனை செய்து, திருத்தங்கள் செய்யக் கூடிய மசோதாவைத்தான் இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. இந்தத் திருத்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து, திருத்தங்களைச் செய்து, இப்போது விவாதத்திலே இருக்கிறது. 15 ஆண்டுகள் அல்லது 16 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நாம் புதிதாக நீர்ப்பாசனத் திட்டம் அல்லது நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்வது என்று சொன்னால் அபிவிருத்தி வரி போடுவது என்பது நியாயமானது என்று விளக்கப்பட்டு அந்தந்த நீர்ப்பாசன வசதிகளில் அதிகாரமுள்ள விவசாயிகள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் எனக்குத் தெரிந்ததைக் கொண்டு இந்த மன்றத்திலே கூற விரும்புகிறேன். அப்போது இருந்த நிலை என்ன என்றால் நல்ல திட்டங்கள், அதிகமாகப் பலன் அளிக்கும் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டன, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில். ஆனால் விவசாயிகள் நலத்தை யொட்டி, தேவையையொட்டி வேறு பல திட்டங்கள் வேண்டியிருந்தன. இதற்கு முன் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போக்கைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் சில நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்தான் நிறைவேற்றப்பட்டன. ஆனால் அப்போது அவர்கள் கையாண்டு வந்த கொள்கை ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் அதிலே ஒரு தொழில் வகையிலே லாப நஷ்டக் கணக்குப் பார்த்து எவ்வளவு தூரம் லாபம் கிட்டும், எவ்வளவு தூரம் வட்டிக்கு கட்டும், வட்டி கட்டுவதோடு எவ்வளவு லாபம் கிட்டும் என்று பார்த்து எடுத்துக்கொள்வது என்ற கொள்கை அப்போது அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்தது. பிரிட்டிஷ் காலத்தைப் பற்றி நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறவர்கள் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியைப் பற்றி கூட சொல்ல முடியாது. அவர்கள் வரியைப் போட்டு ஆட்சியை நடத்துவதற்குச் செலவழித்ததை விட்டு மிச்சத்தை அவர்கள் வீட்டுக்குக் கொண்டு போய் விட்டார்கள், அவர்கள் நாட்டுக்குக் கொண்டு போய் விட்டார்கள் என்று கூற முடியாது. ஆனால் இப்போது நடைபெறும் ஆட்சியில், ஜனநாயக ஆட்சியில் வரி விதிக்கப்படுகிறது, வருவாய் சேகரிக்கப்படுகிறது என்றால் வருவாய் மக்களுக்கு வேண்டிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. கனம் அங்கத்தினர் வெட்கப்படுகிறேன் என்று சொன்னார். அவர் வெட்கப்படுவதற்கு எவ்வளவோ உண்டு. நான் அதற்குக் குறுக்கே வரவில்லை. வெட்கப்படலாம்—ஆனால் இந்த மசோதாவைப் பற்றியோ, திருத்தத்தைப் பற்றியோ, அல்லது

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [22nd November 1963]

அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற போக்கைப் பற்றியோ என்ன இருக்கிறது வெட்கப்பட? 15—16 ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்தக் கொள்கை தயாரிக்கப்பட்டு குறிப்பிட்ட திட்டங்களில் அக்கரை கொண்ட விவசாயிகள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கண்டதை விளக்கிக் கூறி விவசாயிகள் அதை ஏற்றுக்கொண்டதைக் குறிப்பிட்டேன். அதனுடைய அடிப்படைக் கொள்கை என்னவென்றால், புதிதாக ஒரு நீர்ப்பாசன வசதி அளிக்கிறோம் அல்லது வசதியை அதிகப்படுத்துகிறோம். நம்முடைய நாட்டிலே நிலம் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறவர்கள், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஒரு சிலர்தான். நிலம் இல்லாதவர்கள் தான் பல பேர். நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருப்பவர்களுக்கு நாம் நீர்ப்பாசன வசதி அளித்தால், அவர்கள் பலன் அடைகிறார்கள். அவர்கள் பலன் அடைவதுமட்டுமல்ல, நல்ல முறையில் விவசாய உற்பத்தியை பெருக்குவதுமட்டுமல்ல, அவர்களுடைய சொத்து இருக்கிறதே அந்த சொத்தின் மதிப்பு உயருகிறது, ஏராளமாக உயருகிறது. அப்படி நாம் செலவு செய்கிறோமென்றால், நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு செலவு செய்கிறோம் என்றால், பொது மக்களுடைய வரிப்பணத்திலிருந்து செலவு செய்கிறோம். அவர்களிடமிருந்து வாங்கி, அவர்களுக்கே செலவு செய்கிறோம் என்பதில்லை. நிலம் உள்ளவர்கள், நிலம் இல்லாதவர்கள் எல்லோரும் தான் வரி கொடுக்கிறார்கள். எல்லோரும் கொடுக்கிற வரிப்பணத்தைக் கொண்டுதான், எல்லோரிடமிருந்து கிடைக்கின்ற வருவாயைக்கொண்டு தான், அதை வைத்துக் கொண்டுதான், குறிப்பிட்ட சில நிலங்களுக்காக நாம் செலவு செய்கிறோம் என்றால் நீர்ப்பாசன திட்டத்திற்கு மட்டும் செலவு செய்கிறோம், அல்லது குறிப்பிட்ட திட்டத்திற்கு மட்டும் செலவு செய்கிறோம் என்பது மட்டுமல்ல, நாட்டின் செல்வ நிலையும் இன்றியமையாதது என்பதை அரசாங்கம் உணராமல் இல்லை. முன்பெல்லாம் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வட்டி கட்டுமா, 100-க்கு 4 வீதம் வட்டி கட்டுமா, 5 வீதம் கட்டுமா, 6 வீதம் கட்டுமா என்று கணக்குப் பார்த்தார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு நாம் ஒரு டன் அரிசி அதிகமாக உற்பத்தியானாலும், அதற்கு ரூபாய் 2,000 வரையிலே செலவு செய்து நீர்ப்பாசன திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம் என்ற ஒரு கணக்கு வைத்திருக்கிறோம். ஆனால், செலவு அதோடு நிற்கவில்லை. ரூபாய் 3,000 செலவாகிறது. ரூபாய் 4,000 செலவாகிறது. அதற்கு மேலே கூட போகிறது. நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாமல் மக்கள் அவதிப்படுகிற ஒரு ஸ்தலத்திலே நாம் எவ்வளவு செலவழிக்கிறோமோ, அதற்கு நேராக முழுவதும் பலன் கிடைக்காவிட்டாலும் அந்த விவசாயிகளுக்கு பலன் கிடைக்கிறதா, அந்த விவசாயிகளின் செழிப்பு அதிகப்படுகிறதா, அதுவே நமக்கு கிடைக்கிற லாபம் என்ற அந்த கொள்கையைத்தான் ஜனநாயக சர்க்கார் அனுஷ்டித்துக்கொண்டு வருகிறது. செலவை எப்படிக் கணக்குப் பார்க்கிறோம் என்றால், உண்மையில் விவசாயிகள் கோரிய பலன் கிடைக்கிறதா, விவசாயிகளுக்கு உருப்படியான பலன் கிடைக்கிறதா, அந்த நிலங்களுக்கு அந்தத் திட்டம் பலன் அளிக்குமா என்றுமட்டும்

22nd November 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பார்த்து, அதையே அளவுகோலாக வைத்துக்கொண்டு, தாராளமாக அதிகமாகவே செலவு செய்து பல நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். தங்கள் தங்கள் நிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில், தங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி இல்லை என்றால் அவதிப்படுகிறார்கள். 'எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் செலவு செய்யுங்கள், எங்களுக்கு பலன் வேண்டும், நாங்கள் எங்கள் நிலத்தில் விவசாயம் செய்யவேண்டும்' என்று நிலச் சொந்தக்காரர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதுவும் தமிழ் நாட்டில் நிலம் குறைவாக இருக்கிறது. எப்படியாவது அதிகமாக செலவு செய்து சாகுபடியைப் பெருக்கவேண்டும் என்பது நான் பொதுவான கருத்து. அந்தத் தொகையை நாம் செலவு செய்கிறோமென்றால், பொது மக்களுடைய பணத்திலிருந்து நாம் செலவு செய்து, குறிப்பிட்ட ஒரு சிலர் அதன் மூலம் விசேஷ பலன் அடைகிறார்கள், அது ஜமீனாக இருந்தாலும் சரி. ஜமீன் ஒழிப்பின் போது நஷ்ட ஈடு கொடுத்தோம், வரியைக் குறைத்தோம், ஜமீன் கிராமங்களுக்கு அதிக வரி இருந்ததைக் குறைத்தோம். அது வேறு விஷயம். இன்றைக்கு நிலைமை என்னவென்றால், ஜமீன் பிராந்திய நிலத்திற்கு என்ன மதிப்பு, என்ன வருமானம் வருகிறது என்று பார்த்து திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறோம். அந்தத் திட்டம் நிறைவேறுவதில் எவ்வளவு தூரம் மதிப்பு உயருகிறது. எவ்வளவு பலன் அதிகப்படுகிறது, 'அப்படி அதிகரிப்பதில் ஒரு பகுதி நீங்கள் கொடுங்கள்' என்று நாங்கள் கேட்கிறோம், ஜமீன் அல்லாத பிராந்தியமாக இருந்தாலும் சரி, ஜமீன் பிராந்தியமாக இருந்தாலும் சரி, பெரிய திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, சிறிய திட்டமாக இருந்தாலும் சரி. கீழ் பவானித் திட்டம் முன்பு நிறைவேற்றப்பட்டது, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அப்பொழுதே அங்கிருக்கிற விவசாய மக்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். மற்ற ஸ்தலங்களிலும் குறிப்பிட்ட ஒரு திட்டம் வேண்டுமென்று கணக்குப் போடுகிறோம். ஏகர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 5,000 கூட ஆகிறது, ஒரு ஏகருக்கு சராசரி கணக்கு. எவ்வளவு ஏகர் சாகுபடிக்கும் கொண்டுவர முடியும், எவ்வளவு ஏகருக்கு தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று பார்க்கிறோம், அதற்கு செலவாகிறது எத்தனையோ கோடி ரூபாய், எத்தனையோ லட்சக்கணக்கான ரூபாய். அரசாங்கத்தின் கணக்கு ஒரு ஏகருக்கு ரூபாய் 1,000 என்று போட்டபிறகு, ஒரு ஏகருக்கு ரூபாய் 2,000 ஆகிறது, ரூபாய் 5,000 ஆகிறது, அந்தத் திட்டங்களைக் கூட நிறைவேற்றவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு அதிகமாக செலவு ஆகிறது. பதினைந்து ஆண்டுகளாகவே நடைபெறுகிறது. ஒரு திட்டம் வகுக்கும்பொழுது, 'அதனால் எவ்வளவு பலன் ஏற்படும், அபிவிருத்தி வரி நாங்கள் தாராளமாகக் கொடுக்கிறோம்', என்று இதுவரைக்கும் எத்தனையோ ஜில்லாக்களிலுள்ள மக்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆந்திரா பகுதி நமது ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்திருந்த பொழுது, கோளா பகுதி நம்மோடு சேர்ந்திருந்தபொழுது, மக்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். தமிழ்நாடு பூராவும் கேட்டிருக்கிறோம். எத்தனையோ மக்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [22nd November 1963]

யாரும் தடங்கல் சொல்லவில்லை. நாம் விளக்கிக்கும்பொழுது விவசாயிகள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். 'நாங்கள் கொடுக்கிறோம், சீக்கிரம் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொடுங்கள்' என்று கூறுவார்கள். சோஷலிஸம் பற்றி எல்லோரும் பேசுகிறோம். சோஷலிஸம் வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய துணிவு யாருக்கும் இல்லை. சோஷலிஸம் பற்றி பேசுகிறோம். ஆனால், இன்றைக்கு பொது மக்களுடைய வரிப்பணத்தைக் கொண்டு நாம் அதிகமாக செலவு செய்து, அதனால் பொதுவாக நாட்டிற்கு பலன் என்பது ஒரு புறம் இருக்க, குறிப்பாக நிலச்சொந்தக்காரர்கள் விசேஷ பலன் அடைகிறார்கள், அவர்களிடம் ஒரு பகுதி கேட்கிறோம், ஒரு சிறு பகுதி கேட்கிறோம், 'அதை நீங்கள் கொடுங்கள்' என்று சொன்னால் கொடுக்கிறார்கள். அதன் மூலம் மேலும் அதிகச் செலவு செய்து பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடும். அதனால்தான் நாம் கேட்கிறோம். அதுதான் இந்த மசோதாவின் அடிப்படை, பொதுவாக அபிவிருத்தி வரி விதிப்பதின் அடிப்படை. இதற்கு முன்பு ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை திருத்த வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக, இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட வகையில் இந்தத் திருத்தம் வேண்டும், அந்தத் திருத்தம் வேண்டுமென்றால், அதைக் கொண்டுவரலாம். அதைவிட்டுவிட்டு, இந்த வரிவிதிப்புக்கே அடிப்படை ஆட்சேபணைக் கிளப்பி, இந்த அபிவிருத்தி வரி போடுவதே தவறு என்று சொல்லுவதை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளாது, நிலைமை நன்றாக உணரப்பட்டிருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் நிலைமையை நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். 'எப்படியாவது திட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்கள், அபிவிருத்தி வரி நியாயமாகப் போடுங்கள், நாங்கள் கொடுக்கிறோம்' என்று எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி வரி மசோதா பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு விவசாயம் பற்றி அதிகம் தெரியாவிட்டாலும், ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக இந்த மசோதாவை எதிர்த்துப்பேசிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் இது வெட்கப்பட வேண்டிய ஒரு மசோதா, மக்கள் ஆட்சியிலே இப்படி வரி விதிக்கும் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவரலாமா என்றெல்லாம் மிக உருக்கமாகப் பேசினார்கள். அன்றைக்கு இருந்த நிலைமையையும், இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையையும் மிகத் தெளிவாக, விரிவாக கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆங்கில ஆட்சியிலே 'ரெம்யூனரேடிவ் ப்ராஜக்ட்ஸ்', அதாவது எந்தத் திட்டத்தின் மூலம் 4% வட்டி கட்டுமோ அந்தத் திட்டத்தை மட்டும் எடுத்து நடத்துவோம் என்று அவர்கள் அந்தத் திட்டங்

22nd November 1963] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

களிலே மட்டும் அக்கரை காட்டினார்கள். ஆனால், சுதந்திரம் கிடைத்த பின்னர், இந்த நாடு செழிப்பு வேண்டும், விவசாயம் வளர வேண்டும், வறுமையைப் போக்கவேண்டும், வேளாண்மை பெருக வேண்டும் என்ற குறிக்கோளோடு, பல ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி சிறந்த முறையில் வேலை செய்துவருகிறோம். நம்முடைய ஆட்சியில் அப்படி நடக்கிறது. ஆங்கில ஆட்சியில் வட்டிக்கு கட்டினால்தான் திட்டங்களை எடுப்போம், வட்டிக்கு கட்டாவிட்டால் அந்தத் திட்டங்களை எடுக்கமாட்டோம் என்ற நிலை இருந்தது. இப்பொழுது நம்முடைய நாட்டில் அந்த நிலை இல்லை. அப்படியிருந்தால் அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுவதில் பொருள் உண்டு, அர்த்தம் உண்டு. ஆங்கில ஆட்சியில் நடந்த மாதிரி இப்பொழுது செய்யப்படவில்லை. கட்டுப்பாட்டிற்குரிய திட்டமாக இருந்தால்தான் நாங்கள் தொடரவோம், இல்லாவிட்டால் தொட மாட்டோம் என்று ஆங்கில ஆட்சி நடந்தபொழுது சொல்லப் பட்டது. இப்பொழுதும் அதே நிலைமை இருந்தால், அப்படி நடந்தால் அதைப்பற்றி குறை கூறுவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. இப்பொழுது நாம் அந்த முறையில் செய்யவில்லை. நீர்ப் பாசன வசதி செய்துகொடுத்து, விவசாயிகளுக்கு அதன் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதியை விஸ்தரித்துக்கொடுத்து, அவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடுதான் இப்பொழுது அரசாங்கம் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறது. நீர்ப்பாசன வசதி அவர்களுக்கு கிட்டுவதினாலே அவர்கள் அதன் மூலம் பயன் அடைகிறார்கள், அப்படி பயன் அடைகிறவர்களுக்கு வரி போடுவதிலே தவறு ஒன்றுமில்லை என்பதைத்தான் யாரும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும். அந்த வகையிலே நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி வரி மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதிலே இன்னும் சில திருத்தங்கள் வேண்டும், அப்படித் திருத்தங்கள் செய்து அதன் மூலம் மக்களுக்கு இதைக் காட்டிலும், அதிகமாக சலுகை கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு, பலனைத் தரக்கூடிய அளவுக்கு முயற்சிப்போம் என்று சொன்னால், அது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நீர்ப்பாசன வரி மசோதாவிலே புதியதாக செய்யப்படுகிற வேலைகளுக்கு 'இம்ப்ரூவ்மென்ட் ஓல்ட் அயக்கட்ஸ்'—பழைய அயக்கட்டுகளை நல்ல முறையிலே நாம் பழுதுபார்த்து முன்னேற்றம் அடையச் செய்வோமானால், அதற்கு நாம் வரி போடலாம் என்ற அளவுக்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் 'இம்ப்ரூவ்மென்ட் ஓல்ட் அயக்கட்ஸ்' என்பதற்கு விளக்கத்தைப் பார்க்கும்பொழுது, என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்றால்—

"..... but does not include the ayacut of any existing irrigation or drainage work which has been merely repaired or restored to its original state after decay or injury".

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏதாவது பழைய நீர்ப்பாசனத் திட்டம் பழுது பார்க்கப்பட்டிருந்தால், அல்லது திருத்தப்பட்டு ஓரிஜினல் நிலைமைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தால், அதை 'இம்ப்ரூவ்மென்ட் அயக்கட்டு' என்று சொல்லமாட்டோம் என்று கூறப்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [22nd November 1963]

படுகிறது. அதே சமயத்தில் கிளாஸ் 4-பி-யைப் பார்க்கும்பொழுது, 'இமபரூவ்டு ஒல்டு அயக்கட்டாக' இருந்தாலும், 'ரிபோஸ், ரெஸ்டாரேஷன் டு ஒர்ஜனல் ஸ்டேட்' என்ற முறையில் மற்றபடி பழுது பார்க்கப்பட்டிருந்தாலும், ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யப்பட்டிருந்தால், அதற்கு வரி விதிப்பாள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் சற்று சிந்தித்துப் பார்ப்பது அவசியம். புதியதாக நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்களுக்கு வேண்டுமானால் வரி போடுவதில்லை பொருள் உண்டு. ஆனால், பழைய திட்டங்களை பழுதுபார்த்தால், அதிலே ஏதாவது முன்னேற்றம் செய்தால், உதாரணமாக 'எர்தென் டாம்' கட்டினால், அல்லது ஒரு சாலத்தில் அணை கட்டுகிறோம், அதை இப்பொழுது 'மேஸனர்டாமாக' மாற்றுகிறோம், கல், சுண்ணாம்பு வைத்து கட்டுகிறோம் என்றால்; அதற்காக வரி போடுவது நியாயமாக இருக்குமா என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பழைய திட்டங்களுக்கு பழுது பார்த்தோமானால், அல்லது அதை அபிவிருத்தி செய்தாலும், அதன்மூலம் கொஞ்சம் அதிகப்படியான பலன் கிட்டினாலும் அதற்கு வரி போடாமல், புதிய திட்டங்களுக்கு மட்டும் அபிவிருத்தி வரி போடுவதென்றால், அது பற்றி யாரும் குறை கூறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்காது. அரசாங்கம் சற்று இதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பழைய திட்டங்களை பழுது பார்ப்பதன் மூலம், உண்மையில் விவசாயிகள் ஓரளவுக்கு அபிவிருத்தி கண்டாலும் கூட, அவர்களுக்கு வரி போடாமல் இருந்தால், அது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக நாம் பல கோடி ரூபாய் செலவழித்து வருகிறோம். விவசாயிகளுக்கு எல்லாவித சலுகைகளையும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஆக்கத்தோடும், ஊக்கத்தோடும் உழைக்கின்ற நாம், பழைய ஆயக்கட்டுகளை ரிப்பேர் செய்தால், அதற்கு வரி வாங்கவேண்டும் என்று நினைப்பது சரியாக இருக்காது. அதிலிருந்து வருமானம் பெறவேண்டும் என்று நினைக்கக்கூடாது. ஆகவே, அதை விட்டுவிடுவதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான்காவது பிரிவிலே, புதிய ஆயக்கட்டுகளைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் என்று வரம்பு கட்டியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது பணத்திற்கு மதிப்புக் குறைவாக இருக்கிறது. கெட்டிக்கார அதிகாரிகளாய் இருந்தால், ரூ. 70,000 அல்லது ரூ. 80,000 ஆகக்கூடிய எஸ்டிமேட்டுகளை எல்லாம், இன்னும் 20,000 சேர்த்தால் சர்க்காருக்கு வரி கிடைக்குமே என்று நினைத்து, ஒரு லட்சத்திற்குக் கொண்டுவந்து விட்டுவிடுவார்கள். ஆகவே, ஒரு லட்சம் என்று நிர்ணயித்திருப்பது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. சென்னை நகரில் ஒரு பெரிய பங்களாக் கட்ட வேண்டுமென்றாலே, ரூபாய் இரண்டு அல்லது மூன்று லட்சம் ஆகிவிடுகிறது. எனவே இரண்டு லட்சத்திற்கு மேலே செலவழித்தால், அதற்கு வரி விதிக்கலாமென்று நினைப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். இன்னும், "Improved old ayacut", "repaired ayacut" இவைகளுக்கு சரியான விளக்கங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை.

22nd November 1963] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

அவற்றிற்கான விளக்கங்களை விரிவு படுத்தி, தெளிவு படுத்தும் படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவற்றின்மீது வரி போடாவிட்டால் விளக்கம் தேவையில்லை. ஆனால் வரி போடவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு சர்க்கார் வந்தால், எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் விளக்கங்கள் இருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, 5-வது பிரிவிலே, ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 5 அல்லது செலுத்தவேண்டிய காண்டிரிப்யூஷனில் 20-ல் ஒரு பங்கு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது, “Whichever is higher” என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஷெட்யூலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கடைசிக் கட்டத்திலுள்ளவர்களுக்கு வேண்டுமானால், அதாவது ரூ. 80 கட்டுகிறார்களே, அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் சாதகமாக இருக்கும். ஆனால் அதற்கு மேலே உள்ள கட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு ஏக்கருக்கு ரூ. 5 என்று விகிததாஸ்தான் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும், “Whichever is higher” என்று போடாமல், “Whichever is lower” என்று போட்டால் இதை விவசாயிகள் வரவேற்பார்கள். கஷ்டப்படாமல் கட்டுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். அகவே இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் அதே பிரிவில் ப்ரொவிசோனில் “இரண்டு வருடங்கள்” என்றிருப்பதை, ஐந்து வருஷங்களாக உயர்த்தினால்கூட நன்றாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கு சிறு சிறு சலுகைகளைச் செய்து கொடுத்த, அதன் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று நாம் நினைக்கிறபடியால் இம்மாதிரி சிறு சிறு சலுகைகள் செய்து கொடுப்பதில் அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டக் கூடாது.

பழைய சட்டத்தில் 20 சதவிகிதம் ரிபேட் கொடுத்திருந்தார்கள். இப்பொழுது 7-வது பிரிவிலே, “Rebate at such rate as may be prescribed” என்று போட்டிருக்கிறார்கள். “நாங்கள் இனிமேல் கடன் வாங்கும்பொழுது அதை சிந்தித்துப் பார்த்து ரிபேட்டை நிர்ணயிப்போம்” என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். பழைய சட்டத்தில் உள்ள ரிபேட்டை நிர்ணயம் செய்வதே பொருத்தமாக இருக்கும்.

இன்னும் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. சில இடங்களிலே சில வார்த்தைகள்கூட கடினமாக இருக்கின்றன. “More adequate supply” என்று போட்டிருக்கிறார்கள். Adequate என்றாலும், அதே பொருள் வந்துவிடும். இப்படி வார்த்தைக் கோளாறுகளை எல்லாம் பார்த்து, விவசாயிகளுக்கு சங்கடம் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஐமீன் ஏரியாக்களில் உள்ள விவசாயிகளைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கவில்லை. நாம் இப்பொழுது ஐமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளோம். 1948-க்குப் பிறகு அந்த ஏரியாக்கள் நம்சு வந்திருக்கின்றன என்ற காரணத்தினாலே. அங்கே செய்யப் படுகிற வேலைகளுக்கு தனிச் சலுகை காட்டவேண்டியது விரும்பத்தக்கது. அதைக் கட்டாயமாகச் செய்ய வேண்டும். ஐமீன் பகுதிகளிலே “டெக்ஸ்டைட்” ஏரியாக்களில் நாம் ஏதாவது பதிய வேலைகளைச் செய்திருந்தால், அந்த வேலைகளுக்கு வரி வாங்காமல்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [22nd November 1963]

ஓரளவுக்கு விதி விலக்கு அளிப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். அதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

“பணம் இல்லை, பணம் இல்லை” என்று வேலைகளை ஒத்திப் போடாமல், நாமும் ஓரளவு பணம் போட்டு, விவசாயிகளிடமிருந்தும் ஓரளவு பணம் வாங்கி, இந்த வேலைகளைச் செய்து கொடுக்கும்பொழுது, விவசாயிகளும் அதைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராய் இருப்பார்கள். ஆனால் அப்படித் திரும்ப வாங்கும் பொழுது சரியாகக் கணக்கிட்டு வாங்க வேண்டும். இப்பொழுது கட்டப்பட்டிருக்கும் புதிய பாலங்களுக்கு கட்டணம் வாங்குகிறோம். செலவழித்ததை விட மூன்று மடங்கு அதிகமாக வாங்கி விட்டார்கள் என்று பொது மக்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அதிகமாக வாங்கிவிட்ட கூடாது. கனம் அமைச்சர் அவர்களும், ‘One-third of the expenditure would be recovered’ என்று சொன்னார்கள். ஆகவே அந்த அளவுக்குத்தான் அபிவிருத்தி வரி வாங்குகிறோம், அதற்கு அதிகமாக வாங்கவில்லை என்று விளம்பரம் செய்யவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். நான் இந்த மசோதாவை புரிந்துகொண்ட வரையில், ஏற்கனவே அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட நிலங்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி விதித்து வாங்குவதிலே ஏற்பட்டிருந்த சிக்கல்களை நீக்கி முறையாகவும் எவ்வளவு சலபமாகவும் விவசாயிகள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வகையில், அதிகாரிகளும் புரிந்து கொண்டு சலபமாக வசூலிக்கக்கூடிய வகையில் “Just to facilitate collection” என்ற முறையில் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். விவசாயிகள் அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்து கொடுத்தால் அதற்கான உதவித் தொகையை கொடுப்பதற்கு தயாராய் இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மொத்தமாக உதவித் தொகை கொடுப்பதற்கு பதிலாக வருடா வருடம் வரியோடு இதற்காக ஒரு தொகையைச் சேர்த்து வசூல் செய்து கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையிலே, விவசாயிகள் ஒப்புக்கொண்ட கொள்கையை சலபமாக அமல் செய்யும் வகையிலே இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டு அந்தக் கமிட்டியினர் சில மாறுதல்களை செய்துள்ளார்கள். குறிப்பாக அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட புதிய ஆயக்கட்டுகளை சில லோன்களாக பிரித்திருக்கிறார்கள். பழைய ஆயக்கட்டில் உள்ள நிலங்களில் இருந்தும், புதிதாக பாசனம் பெற்றுள்ள நிலத்திலிருந்தும் வரக்கூடிய வருவாயைச் சேர்த்து, மொத்தச் செலவிலிருந்து அப்படி வரக்கூடிய வருவாயைக் கமித்து, மீதி இருப்பதிலே மூன்றில் ஒரு பங்கை அபிவிருத்தி வரியாகப் பெறுவது என்பது தான் இந்த மசோதாவின் நோக்கம். அப்படி வரி வாங்கும் பொழுதுகூட ஒரு ஏக்கருக்கு அதிக பட்சமாக 50 ரூபாய்க்கு

22nd November 1963] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

மேல் போகக்கூடாது என்றும், குறைந்தபட்சம் ரூ. 5 என்றும் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். மேலும் 20 தவணைகளில் இதை வசூல் செய்யலாம் என்றும் வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மசோதாவிலே ஆட்சேபணை செய்வதற்கு அதிகமாக இடம் இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆனால் நான் பெற வேண்டிய சில விளக்கங்கள் இருக்கின்றன. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தாம்பிரபரணி தீரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதிலே இரண்டு விதமாக இருக்கிறது. புதிதாக ஒரு குளத்தையோ அல்லது ஒரு வாய்க்காலையோ வெட்டி புஞ்சை நிலத்தை நஞ்சையாக மாற்றுவதற்கு திட்டம் போட்டால், அந்தத் திட்டத்திற்காக உள்ள அபிவிருத்தி வரியை, அப்படி அபிவிருத்தி அடைந்துள்ள நிலத்தைப் பெற்றவர்கள் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது தவிர ஏற்கனவேயுள்ள நஞ்சையின்மீது புஞ்சை பயிர் செய்தோ அல்லது புஞ்சை மீது நஞ்சை பயிர் செய்தோ இருக்கக்கூடிய சில நிலங்களுக்கு தண்டத் தீர்வை வாங்கும் முறை இருக்கிறது. இன்றைய தினம் அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ள திட்டத்தின் காரணமாக, சில டிடங்களில் ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய தாய்க்குளம்—அதாவது கீமே உள்ள பத்து அல்லது பன்னிரண்டு குளங்களுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு உதவி செய்யக்கூடிய தாய்க்குளம்—இருக்கும்பொழுது, இப்பொழுது அதை மாற்றி நேராக கீழே இருக்கக்கூடிய குளங்களுக்கு போய்ச்சேரும் வகையில் அபிவிருத்தி வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம். அது போன்ற நிலையிலே இந்த அபிவிருத்தி வரி எந்த அளவுக்கு கீழே இருப்பவர்களுக்கும் சுலபமான முறையில் அமையும் என்பதை பரிசீலிக்கவேண்டும். அணைக்கட்டுக்கள், பெரிய கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. தாம்பிரபரணி சிஸ்டத்தில் 9 பெரிய கால்வாய்கள் இருக்கின்றன என்பது என் நினைப்பு. அவைகளில் ரி-மாடல் செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு திட்டத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். கீழே இருக்கக்கூடிய நிலங்களில் புஞ்சையில் நஞ்சையோ, ஒரு போகத்தில் இரண்டு போகமோ பயிர் செய்தால் அவர்களுக்கு இந்தச் சுமை எந்த அளவுக்கு பொருந்தும் என்று பார்க்க வேண்டும்.

[To stabilise the existing ayacut of Thambaraparni of 85,000 acres.] என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அபிவிருத்தி வேலைகள் கணக்கிடப்படுமா என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே தண்டத் தீர்வை, அடிஷனல் சர்சார்ஜ் என்றெல்லாம் கொடுத்து வந்த விவசாயிகளின் மனதில் இது ஒரு சுமையாக அமையுமோ என்ற பயம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். ஆகவே எந்த அளவுக்கு ஜாக்கிரதையாக பரிசீலனை செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு சுலபமான வழியில் கணக்குகளை செய்ய வேண்டும். ஒரு விஷயத்தை அரசாங்கம் கௌரிவபடிக்க வேண்டும். நான் நினைக்கிறேன், ஏற்கனவே வாட்டர் ரேட்டுகள் செலுத்திக் கொண்டே இருப்பவர்கள், அபிவிருத்திக் தீர்வை செலுத்தக் கூடாது என்று நினைத்து நிச்சயமாக அவர்கள் செலுத்திக்கொண்டு வந்த தண்டத் தீர்வைகள் நீங்கி விடும் என்று கருதுகிறேன். நான்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [22nd November 1963]

நினைப்பது உண்மையானால் இது அந்த விவசாயிகளுக்கு ஒரு சந்தோஷ செய்தியாகக்கூட வரலாம். ஆகவே அதைப் பரிசீலித்து விளக்கம் கொடுப்பது நல்லது. இந்த மசோதா சம்பந்தமாக வந்த விளக்கங்கள் பத்திரிகைகளில்கூட போதுமான தெளிவோடு வரவில்லை. ஆகவே விவசாயிகள் மனதில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பயத்தை நிச்சயமாக நீக்க வேண்டும். மணிமுத்தாறு திட்டம் ஒரு ஏழுமீட்டு ஆண்டுகளுக்கு இடையில் வந்தது. அந்த திட்டத்தின் கீழே போடப்பட்டிருக்கிற முறையையும் கவனிக்க வேண்டும். முன்னால் இருக்கிற ஒரு திட்டத்தின்கீழ் வசூலிக்கப் பட்ட தொகை அதிகமாக இருந்தால் அதை திரும்ப கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்வையின் கீழ் அதிகமாக வசூல் செய்திருந்தால் அதை திரும்பக் கொடுக்கவும் அல்லது புதுத் தீர்வையில் வரவு வைக்கவோ வழி உண்டு என்பதை தெளிவு படுத்தி பத்திரிகைகளிலும், அரசாங்கமும் விவசாயிகளுக்கு தெரியப்படுத்தினால் மிக்க நலமாக இருக்கும். அப்பொழுது இந்த மசோதா ஒரு சிக்கல் தீர்க்கும் மசோதாவாக அமையும். அந்த நிலையை உண்டாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அபிவிருத்தி வரியைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே பேசிய உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் பேசிய பேச்சுக்களை நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்தால் எல்லோரும் ஒருமித்த கருத்தையே கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய முடியும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் இந்த வரியை வரவேற்கிறேன், வரவேற்கிறேன் என்று கூறிவிட்டு, இதைச் செய்ய வேண்டும், அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு இதை எதிர்க்கும் தொனியை அவர்கள் பேச்சில்கூட கேட்கிறோம். இந்த வரி நிலத் தீர்வை உயர்ந்து, தண்ணீர் தீர்வை உயர்ந்த அளவில் வாங்கும் நேரத்தில் வந்திருக்கிறது. என்னுடைய தரப்பில் இருந்து திரு. மாதவன் அவர்கள் கூறியது போல் விவசாயிகளுக்கு மேலும் மேலும் வரியை உயர்த்துவது நியாயமா என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு பக்கம் சர்க்கார் வரி போடுகிறது. அங்கே பஞ்சாயத்திலே வரி போடுகிறார்கள். இங்கிருந்து சென்னை சட்ட சபை வரி போடுகிறது. மேலும் மத்திய சர்க்கார் வரி போடுகிறது. ஆனால் இந்த வரிசையைல்லாம் செலுத்துகிறவன் விவசாயி ஒருவன்தான் என்பதை உணர வேண்டும். அந்த ஒருவனிடமிருந்தே பல துறைகளிலும் வரி வரி என்று வாங்குவது முறையா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சர்க்காரின் கடமை விவசாயிக்கு தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பது. அப்படி செய்து கொடுத்த விட்டு, வசதி கொடுத்திருக்கிறேன் எனக்கு வரி கொடுங்கள் என்பது சரியா? கூராட்டுப் பெரியார் இங்கே சொன்ன அத்தனை பாட்டுக்களும் வரி கூடாது என்பதற்குப் பொருட்க்கூடிய பாட்டுக்களே அகும். "குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கி" என்பது போல் நீர்வளம் செய்து தரவேண்டுமது அரசு கடமை. ஆகவே அரசு தன்

22nd November 1963] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

கடமையை செய்து விட்டு, செய்து விட்டேன், காசு கொடுங்கள் என்று கேட்பது முறை அல்ல. இதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வரி என்று சொல்லும்போது, முன்னேகூட சொல்லியிருக்கிறேன், ஒரு நிலத்திலே பயிரை வளர்த்து முயற்சியாக அறுவடை செய்தால் ஒரு யானைக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு வேண்டிய உணவைக் காண முடியும். அவ்வாறு இல்லாமல் வேஷ வேலியாகப் பயிர் செய்து விட்டு பயிரின் நடுவே யானையை இஷ்டம்போல் விட்டுவிட்டால் அதன் வாய் புகும் பயிரைக் காட்டிலும் அதன் காலில்பட்டு அழியும் பயிரே அதிகமாகும். அதேபோல சர்க்கார் முறையாக எவ்வளவு வரி வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம், வாங்கும் முறையை உணர்ந்து வரி வாங்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து ஒரு வரி, பாராளுமன்றம் ஒரு வரி, இங்கே நாம் ஒரு வரி என்று இப்படி வரி, வரி, வரி என்று வாங்கிக் கொண்டே போனால் இந்த சர்க்காரும் வாழ முடியாது, இந்த சர்க்காரின் கீழே வாழும் மக்களும் வாழ மாட்டார்கள்.

இந்த தீர்வை பழைய ஆயக்கட்டின் மீதும் அபிவிருத்தி வரி என்று வருகிறது. இது இரண்டு வகையில் வருகிறது. பழைய ஆயக்கட்டில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏன் வந்தது? ஒரு அணைக்கட்டு, கால்வாய், ஏரி என்று வைத்து அதன் கீழே இவ்வளவு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால் அவ்வளவு ஆயக்கட்டுக்கும் தண்ணீர் தருகிறேன் என்று அரசு உறுதி அளிக்கிறது. ஒரு கால்வாயின் கீழே ஆயிரம் ஏக்கரா பாசனம் என்றால் அதற்கு பூரா தண்ணீரையும் அளிக்கிறேன் என்று உறுதி கொடுத்திருக்கிறது என்று அர்த்தம். அந்த உறுதி இப்பொழுது தளர்த்தப்படுகிறது. இது குடிமராமத்துத் துறையின்கீழ் செய்வதா அல்லது பொதுப் பணித் துறையின்கீழ் செய்வதா என்ற ஐயத்தின் காரணமாக, அந்தக் கால்வாய்கள் பற்பல ஆண்டுகள் கை வைக்கப்படாமல் இருந்து விட்டதினால் ஒரு ஆயக்கட்டிலே 100 ஏக்கரா நிலம் என்றால் 75 ஏக்கரா பயிர் ஏறும். இருபத்தைந்து ஏக்கராவுக்குத் தான் தண்ணீர் வராது; அது தரிசாகும். அது தவிர ஒரு போகம் தண்ணீர் தருகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு பயிர் கதிர் வாங்கும் நேரத்தில் அந்தத் தண்ணீரையும் கொடுப்பது கிடையாது. காரணம் ஏரியில் தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விடுவதுதான். இப்படி பல ஆண்டுகளாக கால்வாய்கள், ஏரிகள் செப்பனிடப்படாமல் தூர்ந்துபோய் கிடக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் பழைய ஆயக்கட்டுகளை சீர்திருத்துவதற்கு லட்சத்திற்கும் மேல் செலவு ஆகிவிட்டது என்று சொல்லி வரி விதிப்பது நியாயமா என்று அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதுவும் எங்கள் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய ஆயக்கட்டுகள் பல பல ஆண்டுகளாக செப்பனிடப்படாமல் கிடந்தவை. எந்த ஒரு ஆயக்கட்டில் கை வைத்தாலும் இரண்டு லட்சத்திற்கு மேல் செலவு செய்தால்தான் அதை ஒழுங்குபடுத்த முடியும். சர்க்கார் செய்யவேண்டிய காரியத்தை செய்யாமல் விட்டுவிட்டு தங்கள்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [22nd November 1963]

தவற்றுக்கு மக்கள் தண்டனை அடைய வேண்டுமென்று சொல்வது தியாயம் அற்றது. புதிய அணைக்கட்டு கட்டினோம், புதிய ஆயக் கட்டுகள் வந்தன என்று சொல்லி அந்த நிலங்களுக்கு வரிபோடுவது நியாயமாக இருக்கும். ஆனால் பழைய ஆயக்கட்டுகளை, பழைய கால்வாய்களை செப்பணிட்டுவிட்டு, அந்த நிலங்களுக்கும் வரி போடுகிறோம் என்று சொல்வது முறையாகாது என்பதை இந்தச் சர்க்காருக்கு எடுத்துக் கூறி என் கருத்தை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா இப்போது நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய மசோதாவுக்கு ஒரு திருத்தம். ஆகையால் இந்தக் கொள்கை சம்பந்தப்பட்டவரையில் நான் புதிதாக இதற்கு பதில் சொல்லுவதற்கு இஷ்டப்படவில்லை. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த பழைய மசோதாவை உருவாக்கும்போது அதில் இருக்கக்கூடிய பல பிரச்சனைகளை பார்த்துவந்த காரணத்தினால் அது பற்றிய விவரங்களைச் சொன்னார்கள். மேலும் இந்தப் புதிய மசோதாவில் இருக்கக்கூடிய அமைப்புகளை அவர்களே எடுத்துச்சொன்ன பிறகு அதுபற்றி நான் மேலும் கூறுவதற்கு விரும்பவில்லை.

இருந்தாலும் இந்த மசோதாவில் பேசும்போது ஒருசில அங்கத்தினர்கள் இந்த லேவி முறையைப் பலமாக எதிர்த்துத் தங்கள் கருத்தைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் எந்தத் தொகுதியை, எந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று பார்த்தால் இதைப்பற்றி அவர்கள் ஒன்றமே நன்கு புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் என்று தெரியும். அவர்கள் பார்த்த பகுதிகள் எல்லாம் பாசன வசதி எங்களுக்குச் செய்து கொடுங்கள் என்று கேட்கின்ற பகுதிகள் அல்ல. குறிப்பாக விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள், பாசனம் என்று சொன்னால் ஏதோ காவேரித் தண்ணீரை மடையை வெட்டி வயலில் பாய்ச்சுவது, லஸ்கர் துணை இருந்தால் போதும், வயலுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சிவிடலாம் என்று எண்ணக்கூடிய பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். பாசனத் திட்டங்களின் அருமையை நிச்சயமாக அவர்கள் நன்கு உணர்ந்து இருக்க முடியாது. ஆகவேதான் இந்த மசோதாவின் அமைப்பையே உணர்ந்து கொள்ளாமல் இந்தத் திருத்த மசோதாவின் காரணமாக விவசாயிகள்மீது மேலும் ஒரு வரியை இப்போது அரசாங்கம் சுமத்துகிறது என்ற அளவில் குற்றச்சாட்டை அழுத்தத் திருத்தமாகச் சொன்னார்கள்.

அவர்கள் தம்முடைய விவாதத்தில் குறிப்பிட்ட விஷயங்களை மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தால் பொருத்தமில்லாத ஒரு லேவியை அரசாங்கம் விவசாயிகளின் மீது போடுவதாகத் தான் இந்த விஷயம் தெரியாதவர்கள் நிச்சயமாக நினைப்பார்கள். ஆனால் இந்த வரி அல்லது லேவியின் சரித்திரத்தைப் பார்த்தோமானால் கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் சொன்னது போல வெட்கப்படக்கூடியது ஒன்றும் இல்லை. பாசன

22nd November 1963] [திரு. வெ. ராமைய்யா]

வசதிகள் பெறவேண்டுமென்று என்கே பார்த்தாலும் ஆர்வம் படைத்த விவசாயிகள் கேட்கும்போது உண்மையிலேயே இந்த லெவியை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிற மக்களுக்கு அவர்கள் கேட்கிற பாசன வசதியை செய்துகொடுக்கக்கூடிய அவசியம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. உண்மையிலேயே இந்த லெவி முறையை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் நம் மாநில விவசாய மக்கள் தான் என்றாலும் இதில் இருக்கக்கூடிய அனுகூலங்களை உணர்ந்தே மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள விவசாயிகளும்கூட இந்த “லெவியைக் கொடுக்கிறோம், எங்களுக்கு இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொடுங்கள்” என்று கேட்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு வழிமாட்டினது காரணமாக அகில இந்தியா பூராவும் இன்றைக்கு இந்த லெவி முறையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஏதோ அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டத்தை உண்டுபண்ணுவதற்காகக் கொண்டுவரப்படுவதாக நினைக்கக்கூடாது. உண்மையில் இதன் சரித்திரத்தைப் பார்த்தால் இந்த முறையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி சொன்னவர்கள் விவசாயிகள் தான். அதுதான் இந்த மசோதாவின் சரித்திரமே. நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிற்பாடு எப்படியேனும் இந்த நாடு வளம்பெறத்தக்க நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றையும் மேற்கொண்டாகவேண்டும், என்ற கருத்துடைய மக்கள் அரசாங்கமாக ஒரு திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்றுவது என்றால் காலதாமதமாகலாம், அந்தத் திட்டத்தினால் லாபம் இருக்குமா என்று பார்க்கலாம், அப்படியின்றி தாங்களே திட்டத்திற்கு ஆகும் ஒரு செலவை லெவி முறைப்படி கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டால் துரிதமாக தங்கள் திட்டத்தை அவர்கள் ஏற்று நடத்த முடியும் என்று கருதி இந்த மாதிரியாகச் செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தினார்கள். விவசாயிகள் திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவில் ஒரு பகுதியை லெவியாகத் தாங்கள் கொடுக்கிறோம் என்று உத்தரவாதம் கொடுத்ததன் காரணமாகத்தான் பல திட்டங்களை நம்மால் ஏற்று நடத்த முடிந்தது. திட்டத்திற்குப் பணம் தேவைப்பட்டபோது மக்களே மனமுலர்ந்து திட்டத்திற்கு வேண்டிய நிதியையும் திரட்டினார்கள். கடனாகவும் பணம் கொடுக்க முன் வந்தார்கள்.

குறிப்பாக அமராவதி திட்டம் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியாது என்று சொல்ல முடியாது. மக்கள் தாங்களாகவே அதற்கு மிக அதிகமான பொருள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல முடியும். இந்த மசோதா விவசாயிகளைப் பாதிக்கக்கூடிய மசோதா இல்லை. விவசாயிகளே கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க, அவர்கள் கேட்ட திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்துகொடுத்த விட்டு, அவர்கள் தாங்கள் தருகிறோம் என்று உத்தரவாதம் கொடுத்த பணத்தைத்தான் இருபது ஆண்டுகளில் எவ்வாறு வசூல் செய்வது என்பதற்காக வசூல்கப்பட்ட மசோதாவாகும்.

1-30
p.m.

[திரு. வெ. ராமையா] [22nd November 1963]

இது விவசாயிகளுடைய முழு ஆதாவையும்பெற்ற சட்டம் என்று சொன்னால் அதில் வியப்பு இல்லை. திரு. மாதவன் அவர்கள் உண்மையைப் புரிந்துகொள்ளாமல் ஒரு புது வியாக்யானமே கொடுத்தார்கள்.

ஒரு புது நீர்ப்பாசனத் திட்டம் அமைகிறது என்றால் அதன் மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குத்தான் நன்மை ஏற்படுகிறது. ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது நம்முடைய அரசாங்க திட்ட வேலைகளில் மிகவும் முக்கியமானது பாம்பிக் குளம்-ஆளியாறு திட்டம். இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக மதிப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். அந்தத் திட்டத்திற்காக அரசாங்கம் கிட்டத் தட்ட 40 அல்லது 45 லட்சம் ரூபாய் செலவிட வேண்டும். பொதுவாக மொத்தமாக இந்தத் திட்டம் விவசாயத்திற்குப் பயன்படும் என்றாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்குத்தான் அதிக நன்மை ஏற்படுகிறது. அந்த குறிப்பிட்ட திட்டப் பகுதியில் உள்ள நிலங்களின் மதிப்புத்தான் உயருகிறது. இதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் யாருக்கும் இருக்க முடியாது. ஆகையால்தான் அந்தப் பகுதி மக்களே—நாம் அவர்களுக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதனால், அவர்களுடைய நிலத்தில் கிடைக்கும் பயனை இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் பல மடங்கு பெருகச் செய்வதனால் அவர்கள் தங்கள் லாபத்தில் ஒரு பகுதியை லெவியாகக் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கே தெரிகிறது. தங்களுடைய உழைப்பு, செலவு எதுவும் இல்லாமல் நானாறு, ஐதூர் ரூபாய் பொரு மாள தங்கள் நிலங்கள் ஐயாயிரம், ஆறாயிரம் என்று மதிப்பு உயர்ந்துவிட்டதை அவர்களே உணருகிறார்கள். ஆகவே அவர்களே சம்மதித்து உத்தரவாதம் கொடுத்ததன்பேரில் இந்த மசோதா வருகிறதே தவிர கனம் மாதவன் அவர்கள் சொன்னது போல இதில் வெட்கப்பட ஒன்றுமே இல்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏதோ ஒரு ஆஸ்பத்திரி, ஒரு பள்ளிக்கூடம் என்று ஏற்படுத்துவது போன்றதல்ல ஒரு அபிவிருத்தித் திட்டத்தை ஒரு பிராந்தியத்தில் அமைப்பது என்பது. அந்தத் திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவை மாநிலம் பூராவும் உள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து லெவி முறையில் வசூல் செய்துகொள்ளலாம் என்பதும் முடியாத காரியம். காரணம் ஒரு குறிப்பிட்ட பாசனத் திட்டத்தின் மூலம் மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள நிலத்தின் மதிப்பு உயர்வதில்லை. குறிப்பாக தர்மலிங்கம் அவர்களுக்கு நான் ஒரு விஷயத்தைத் தெரிவிக்க முடியும். புதுக்கோட்டைப் பகுதியைப் பற்றி அவருக்குத் தெரியாது என்றே வைத்துக் கொள்வோம். அதற்குப் பக்கத்தில் உள்ள ஒரு பகுதியைப்பற்றி அவர்களுக்குத் தெரிந்தே இருந்திருக்கும். அதுதான் கட்டளைக் கால்வாய்ப் பகுதி. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஏக்கர் 300 ரூபாய்க்குக் கூட அந்தப் பகுதியில் உள்ள நிலத்தை

22nd November 1963]

[திரு. வெ. ராமையா]

யாரும் வாங்க விரும்பமாட்டார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் அந்தப் பகுதியில் அதாவது மூன்று வருஷ காலத்திற்குள்ளே மூவாயிரம், நாலாயிரம் கொடுத்தால் கூட பூமி கிடைப்பதில்லை. நான் சொல்வதன் உண்மையை பூரணமாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டுமானால் அந்தப் பகுதிக்கு அடுத்தாற்போல இருக்கிற புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் இப்போதும் கூட ஏக்கர் 300, 400-க்கு வாங்கலாம். இந்த நிலைமை எதனால் ஏற்பட்டது என்பதை அந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயப் பெருமக்கள் உணரவில்லையா? அரசாங்கம் அமைத்துக் கொடுத்த பாசனத் திட்டத்தின் மூலமாகத்தான் தங்கள் பகுதியில் உள்ள நிலங்கள் நல்ல வளமும், மதிப்பும் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து தான் இந்த லெவியைக் கொண்டு தாங்களே மனமுவந்து உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த மசோதா வருவதற்கு சற்று முன்னால் நாம் அர்பன் லாண்ட் பாக்ஸ் மசோதாவைப்பற்றி விவாதித்துக்கொண்டிருந்தோம். இதே தத்துவ அடிப்படையில் தான் அந்த மசோதாவும் வந்தது. இவ்வளவு நேரிடையாக அது அமையாவிட்டாலும் அந்தப் புதிய வரியைக் கொண்டு வருவதற்கு நாம் என்ன காரணம் சொன்னோம்? அரசாங்க அபிவிருத்தி வேலைகள், நகராட்சி மன்ற அபிவிருத்தி வேலைகள் ஆகியவற்றின் மூலமாக நிலங்களின் மதிப்பு உயருகிறது. ஆகவே அந்த நிலக்காரர்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த லாபத்தில் ஒரு சிறிய தொகையை அரசாங்கத்திற்கும் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னோம். அந்த வரியாவது வருஷா வருஷம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய வரி. ஆனால் இந்த வரி ஒரே முறை தான் நிர்ணயிக்கப் படுகிறது. அந்தத் தொகையைக் கூட அவர்கள் இருபது ஆண்டுகளில் கட்டலாம் என்று வைத்திருக்கிறோம். ஒரு வருஷத்திற்கு 5 ரூபாய்க்கு மேல் போகாதவாறு அது அமைக்கப்படும் என்றும் வரையறுத்திருக்கிறோம். ஆகவே கனம் மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல வெட்கப்படக்கூடிய முறையில் எதுவும் நாம் கொண்டுவரவில்லை.

இன்னும் குறிப்பாக வெள்ளையன் காலத்தில் எத்தனை பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன என்று பாருங்கள். எந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்வதாக இருந்தாலும் அப்போது அந்தத் திட்டத்தினால் லாபம் உண்டா என்றே பார்த்தார்கள். லாப நஷ்டக் கணக்கைப் பார்த்துச் செய்கிறது என்றபோது அவர்கள் ஒரே ஒரு திட்டத்தை மட்டும் தான் தென்னிந்தியாவில் ஏன் இந்தியாவிலேயே அவர்கள் காலத்தில் எடுத்து நிறைவேற்றினார்கள் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். ஆனால் பாரதம் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு தான் லாப நஷ்டக் கணக்கைப் பார்க்காமல் எல்லாத் திட்டங்களையும் எடுத்து நிறைவேற்றவேண்டும், லாபம் இருக்கிறதோ இல்லையோ எல்லாப் பகுதி மக்களும் வளம்பெறத் தக்க

[திரு. வெ. ராமையா]

[22nd November 1963]

வகையில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஒவ்வொரு திட்டமாவது அமையவேண்டும் என்ற கொள்கையை நாம் மேற்கொண்டோம். இப்போது அமுலாக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் எல்லா வற்றையும் எடுத்துப் பார்க்கலாம். அநேகமாக எல்லாத் திட்டங்களும் 1947-க்குப் பிறகுதான் நிறைவேற்றப்பட்டவை. ஆகவே தான் இந்த நாட்டு விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இந்த லெவி முறையை மன மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. கனம் அங்கத்தினர் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் 1955-லேயே இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. ஆனால் யாரோ வற்புறுத்தியதன் காரணமாகத்தான் இப்போது இதை அவசரம் அவசரமாகக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி யாரும் வற்புறுத்தவில்லை. யாருடைய வற்புறுத்தலுக்காகவும் இதைக்கொண்டுவரவில்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் நம் மாநிலத்தில் பல திட்டங்கள் போடப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறதனால் இதுவரையிலும் போடப்பட்டுள்ள திட்டங்களில் நன்மை அடைந்த மக்களிடத்தில் அவர்கள் முன்பே ஒத்துக்கொண்டதுபோல அவர்களுடைய பகுதிக்கு அமைக்கப்பட்ட திட்டச் செலவில் ஒரு பகுதியை லெவியாக வசூல் செய்ய ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்றுதான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் தாராளமாகக் கொடுத்து வரக்கூடிய இந்தப் பணத்தை முறைப்படுத்தி ஒழுங்காக வாங்கவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் இந்தத் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. 'அர்பன் லான்ட் டாக்ஸை' ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று அனுமதி கொடுத்த பிறகு பாசன திட்டத்திற்காக அரசாங்கம் பொருள் செலவு செய்வதற்கு லெவி போடுவதிலே குற்றம் கண்டு பிடிக்க முடியும் என்றால் அதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இது நடைமுறையில் வரும்போது சில சிக்கல்கள் இருந்தன என்பது பற்றி என்னுடைய முன்னுரையிலே விவரமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். இருக்கக் கூடிய ஒரு பாசன வசதியை மீண்டும் சீர்படுத்த அரசாங்கம் திட்டத்தை உருவாக்கி நடத்தினால் அதனால் ஏற்படக்கூடிய செலவுகளுக்கும் இந்த லெவி முறை வருமோ என்ற சந்தேகம் வேண்டாம் என்பதை நான் பொறுக்குக் கமிட்டியிலேயே தெளிவுபடுத்தியிருப்பதோடு மட்டுமல்லாது என்னுடைய ஆரம்ப உரையிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். ரிப்பேருக்காக, மெயின்டனன்சுக்காக எவ்வளவு லட்சம் ரூபாய், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவுபிழ்த்தாலும் இந்த லெவி முறை கிடையாது. ஆகவே, அந்தச் சந்தேகம் எந்த ஒரு கனம் அங்கத்தினருக்கும் வேண்டியதில்லை. விவசாயிகளுக்கும் வேண்டியதில்லை. ஆனால் மணிமுத்தாறு திட்டம் அல்லது லோயர்பவானி திட்டம், பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு போன்ற பெரிய திட்டங்களும், அல்லது ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட நடுத்தரத் திட்டங்களும் புதிதாக அமைந்தால் அந்த எல்லையில் இருக்கும் விவசாயிகள் இந்த 'பெட்டர்மெண்ட் லெவி' கொடுக்க

22nd November 1963]

[திரு. வெ. ராமையா]

வேண்டியிருக்கும். இருக்கக் கூடிய பாசன வசதியை முறைப் படுத்திக் கொடுக்க, சீர்படுத்திக் கொடுக்க எந்த விதமான லெவியும் கிடையாது என்று உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, மண் அணையைக் கல் அணையாக மாற்றினால் அதிலே என்ன அபிவிருத்தி இருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் கேட்டார்கள். இதே கேள்வியைக் கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள் இங்கே கேட்கவில்லை பொறுக்குக் கமிட்டியிலே கேட்டார்கள். அப்போதே நான் அதற்கு விளக்கம் அளித்த காரணத்தினால் இப்போது அது பற்றிப் பேசவில்லை என்று நினைக்கிறேன். இராமநாதபுரம் பகுதி, புதுக்கோட்டை பகுதி, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அறந்தாங்கி பகுதியில் இருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் மண் அணை கல் அணையாக மாறுவதாலே எவ்வளவு லாபம் இருக்கிறது என்பதை நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு மண் அணையைக் கல் அணையாகக் கட்டிக் கொடுத்தால் அவர்கள் அதற்காக 'பெட்டர்மென்ட் லெவி' கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். மண் அணையாக இருந்தால் கொஞ்சம் பெருவெள்ளம் வருப்போது அடித்துக் கொண்டு போய்விடும். அதனால் விவசாயிகளுக்கு அதிக நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, 'மேஸனரி டாம்' ஆகக் கட்டிக்கொடுத்தால் அவர்கள் தாராளமாக 'பெட்டர்மென்ட் லெவி' கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். 'மேஸனரி டாம்' கட்டுகிறோம் என்றால் அது ரிப்பேர் அல்ல, அடிப் படையிலிருந்தே சுவற்றை 'இம்ப்ரூவ்' செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னது போல் இது ஒரு திருத்த மசோதாவாக இருக்கும் காரணத்தால் அடிப்படைத் தத்துவத் திற்குள்ளே போகவேண்டாம் என்று நினைத்தேன். ஆயினும் அடிப்படைத் தத்துவத்தைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் வலியுறுத்திப் பேசிய காரணத்தால் நான் அதைப் பற்றி விளக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. இந்த மசோதாவின் முக்கிய நோக்கம் 1955-ஆம் வருஷம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் சட்டத்தின் நடைமுறையில் இருக்கக் கூடிய சில சிக்கல்களைப் பொறுத்து அவற்றை நீக்கும் முறையில்தான் அமைந்திருக்கிறது. இதனைப் பிரிவு பிரிவாக எடுக்கும்போது ஏதேனும் விளக்கவேண்டுமென்றால் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. P. DHARMALINGAM: On a point of clarification, Sir

Mr. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member should not make another speech by way of asking for clarification.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கத்தைச் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னுடைய பிரிக்கா

[22nd November 1963]

அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி வந்து பார்க்கின்ற பகுதி லால் குடி பிரகாத்தான் இன்னும் மூன்று பிரகாக்களில், புள்ளம் பாடி, கரியமாணிக்கம் பிரக்கா (மணி அடிக்கப்பட்டது).

திரு. செ. மாதவன்: கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள், ஜீவநதிபகுதியில் இருக்கும் விவசாயிகள் பற்றியும், காட்டாறுக்கும் இடையில் உள்ள பகுதி விவசாயிகளைப் பற்றியும் கருத்துத் தெரிவிக்க இங்கே ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் அதைப் பாதியிலேயே விட்டு விட்டார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்களும் அதைப் பற்றிச் சொல்லாமல் விட்டு விட்டார்கள். அப்படியானால் நான் சொன்ன இந்த வேறுபாட்டை ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா? அவர்கள் இந்த வரியால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்களா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: இப்போது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த 'லெவி'யினால் பெரிய பர்சனத் திட்டப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் எவ்வளவு நன்மை அடைவார்களோ அந்த அளவு பலனைக் காட்டாறு பகுதியில் உள்ளவர்கள் அடையாவிட்டாலும் கூட, நிச்சயமாக மண் அணை கல் அணையாக மாறும்போது அந்த விவசாயிகளுக்கும் நன்மை ஏற்படும் என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். இதனைத் திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் இருக்கும் அத்தனை விவசாயிகளும் உணருகிறார்கள். பாலாற்றில் மண் அணையால் ஏற்படும் கஷ்டங்களை உணர்ந்த விவசாயிகள் 'மேஸனரி டாம்' கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், அதற்கான 'லெவி' கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

"That the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 19 of 1963), as amended by the Select Committee be taken into consideration."

The motion was put and carried.

1-49
P.M.

MR. DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

X.—PAPERS PLACED ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

259. Notification issued with G.O. Ms. No. 4284, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 30th August 1963 regarding "The Madras Co-operative Societies Rules, 1963". [Laid on the Table of the House under Section 119 (4) of the Madras Co-operative Societies Act, 1961 (Madras Act 53 of 1961).]